

Biuletyn Informacyjny

TECHNIKA i USC

Nr 1 (54)
I kwartał 2008
cena 15,00 zł
ISSN 1425-2872

**INTEGRACJA
REJESTRÓW
OSOBOWYCH**

**POJĘCIE INTERESU PRAWNEGO
I INTERESU SPOŁECZNEGO**

W NUMERZE

PRAWNY I SPOŁECZNY INTERES

IWONA NIŻNIK-DOBOSZ

- 4 POJĘCIE „INTERESU PRAWNEGO”
I „INTERESU SPOŁECZNEGO”

UROCZYŚCIE W RACIBORZU

WŁADYSŁAW PENAR

- 10 PAŁAC ŚLUBÓW W RACIBORZU

5 LAT FORUM

WŁADYSŁAW PENAR

- 11 JUBILEUSZ FORUM

BAZY USC, EL I DO

JACEK KOŁCON

- 12 PILOTAŻ WSPÓŁPRACY BAZ USC, EL I DO

DZIECKO MARTWO URODZONE

SŁAWOMIR WOJCIECHOWSKI

- 16 ADNOTACJA USC NA KARCIE ZGONU
DZIECKA MARTWO URODZONEGO

ZMIANY W AKCIE ZGONU

KRYSTYNA GŁADYCH

- 18 ZMIANA USTAWY
PRAWO O AKTACH STANU CYWILNEGO

GALERIA USC

- 19 GALERIA USC - GOSTYNIN

TECHNIKA I PESEL

WŁADYSŁAW PENAR

- I PREZENTACJA PROTOTYPU PROGRAMU PESEL2
INTEGRUJĄCEGO REJESTRY OSOBOWE
W UM W GLIWICACH

ANDRZEJ KONOPACKI

- III PROBLEMY POPRAWNEGO TRANSFERU
DANYCH OSOBOWYCH EWIDENCJI
LUDNOŚCI DO APLIKACJI PB_ewid

POJĘCIE „INTERESU PRAWNEGO” I „INTERESU SPOŁECZNEGO” w świetle postanowień art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1986 roku Prawo o aktach stanu cywilnego

(...) Cechą charakterystyczną norm prawa administracyjnego jest m.in. okoliczność posługiwania się przez ustawodawcę w treści tych norm pojęciami nieoznaczonymi, takimi jak: „interes prawny”, „interes społeczny”.

str. 4

ADNOTACJA USC NA KARCIE ZGONU DZIECKA MARTWO URODZONEGO

(...) Z określonego w cytowanych przepisach trybu postępowania w przypadku rejestracji przez usc. zgonu wynika, że do sporządzenia adnotacji na stronie 2 egzemplarza B karty zgonu niezbędne jest uprzednie sporządzenie aktu zgonu, ponieważ to z dokonania tej czynności zamieszcza się adnotację na stronie 2 egzemplarza B karty zgonu.

str. 16

ZMIANA USTAWY PRAWO O AKTACH STANU CYWILNEGO

W art. 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo o notariacie oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2007 r. Nr 181, poz.1287), która wejdzie w życie z dniem 1 października 2008 roku, jest następujący zapis:

„W ustawie z dnia 29 września 1986 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz.U. z 2004 r. Nr 161, poz.1688 oraz z 2007 r. Nr 21, poz.125) w art.67 ust.1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) nazwisko, imię (imiona), nazwisko rodowe, stan cywilny, miejsce i datę urodzenia, PESEL, miejsce zamieszkania zmarłego.”

str. 18

PREZENTACJA PROTOTYPU PROGRAMU PESEL2 INTEGRUJĄCEGO REJESTRY OSOBOWE W UM W GLIWICACH

Wdrożenie w Urzędzie Miejskim w Gliwicach dotyczyło opracowanego przez firmę TECHNIKA we współpracy z firmą WASKO oprogramowania, którego zadaniem jest m.in. udostępnianie na

bieżąco z urzędu stanu cywilnego do wydziału ewidencji ludności i biura dowodów osobistych komunikatów o zdarzeniach i zmianach stanu cywilnego.

str. 1

Na 1. str. okładki - Siedziba USC w Gostyninie

OGÓLNOPOLSKI BIULETYN INFORMACYJNY DLA URZĘDÓW STANU CYWILNEGO

NR 1 (54), I kwartał 2008 r.

REDAKTOR NACZELNY – Władysław PENAR

REDAKCJA

Wiesława OGULEWICZ – e-mail: biuletyn@technika.gliwice.pl
ZG SUSC

ADRES REDAKCJI

ul. Toszecka 2, 44-102 Gliwice
tel. 0-32 338 38 25, 0-32 338 38 00, faks 0-32 338 38 01
e-mail: pth@technika.gliwice.pl

OPRACOWANIE GRAFICZNE – Barbara CABAN

SKŁAD I PRZYGOTOWANIE DO DRUKU – Andrzej DĘBICKI

DRUK – AW „Kaligraf”, ul. Chorzowska 44 b, 44-100 Gliwice

Nakład 2200 egz. Niniejszy numer zamknięto 20 lutego 2008 r.

WYDAWCA I KOLPORTER

Przedsiębiorstwo Techniczno-Handlowe
„TECHNIKA” sp. z o.o., ul. Toszecka 2, 44-102 Gliwice
tel. 0-32 338 38 00, faks 0-32 338 38 01

Cena 1 egzemplarza kwartalnika „TECHNIKA i USC”
wynosi w 2008 r. 15,00 zł. PTH TECHNIKA prowadzi
sprzedaż biuletynu na zasadzie prenumeraty rocznej.
Cena rocznej prenumeraty wynosi w 2008 r. 60,00 zł.

Prenumerata przyjmowana jest na podstawie wpłaty
dokonanej na konto PTH „TECHNIKA” sp. z o.o.,
w PKO BP SA, Oddział Gliwice,
nr konta: 91 1020 2401 0000 0102 0169 6277

Szanowni Państwo

Kierownik urzędu stanu cywilnego, jak każdy inny organ administracji publicznej, musi posiadać praktyczne umiejętności wyłożenia, na czym polega w konkretnej sprawie interes prawny jednostki wynikający z art.83 u.a.s.c. - pisze pani dr Iwona Niżnik-Dobosz. Zatem kierownik usc. wydaje swoją decyzję jako związaną i zależną w swej treści jedynie od sposobu interpretacji nieoznaczonego pojęcia „interesu prawnego” i „interesu społecznego”, która nie ma nic wspólnego z uznaniem administracyjnym.

Podobną metodę interpretacji kierownik usc. musi zastosować w praktyce postępowania wyjaśniającego o możliwości traktowania urodzenia dziecka martwego na równi ze zgonem i zamieszczenia stosownej adnotacji na karcie zgonu dziecka martwo urodzonego w celu jego pochowania. Sprzeczność między przepisami prawa o asc. a przepisami rozporządzenia ministra zdrowia skutecznie utrudnia pracę kierownikowi usc. Jak konstatuje autor artykułu (str.12) Sławomir Wojciechowski, kierownik USC w Nowej Soli, jednym z powodów tej sytuacji jest brak konstruktywnego dialogu na etapie procesu legislacyjnego. Wątpliwości dotyczące wystawienia karty zgonu (aktu zgonu) dla dzieci martwo urodzonych lub zmarłych bezpośrednio po urodzeniu występują również w praktyce dopełnienia obowiązku meldunkowego po urodzeniu i wymeldowania po zgonie dla osób, którym jeszcze nie nadano numeru PESEL (dot. ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych).

Problem luk w przepisach jawi się w związku z zapowiedzianą nowelizacją ustawy „Prawo o notariacie”, która wejdzie w życie z dniem 1 października 2008 roku, a która przewiduje zmianę treści aktu zgonu o dodatkową informację zawierającą numer ewidencyjny PESEL osoby zmarłej oraz zmianę kolejności występowania informacji o dacie i miejscu zgonu. O możliwych konsekwencjach w przypadku braku stosownego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji pisze pani Krystyna Gładych na str. 14.

Jak zapewne Państwo zauważyliście, aktualny numer biuletynu „TECHNIKA i USC” uzupełniliśmy „wkładką” tematyczną pod roboczym tytułem „TECHNIKA i PESEL”. W trakcie wdrażania nowego systemu ewidencji ludności „PB-ewid” zetknęliśmy się z wieloma wątpliwościami użytkowników w interpretowaniu przepisów, zwłaszcza tych na styku ustawy o asc. oraz ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych. Z uwagi na fakt, że wielu kierowników usc. realizuje również zadania zleczone dot. ewidencji ludności i dowodów osobistych (w małych gminach bezpośrednio, a w dużych urzędach miejskich jako kierownicy WSO obejmującego usc. oraz biuro ewidencji ludności i dowodów osobistych) publikacje i polemiki w tym zakresie wydają się potrzebne. W perspektywie nieuchronnej integracji rejestrów państwowych (pomimo zredukowania projektu PESEL2 do szczytkowej wersji) - zdaniem MSWiA - opóźniona jest nowelizacja ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych. Warto jednocześnie wspomnieć o koniecznej nowelizacji ustawy o asc., ale przeprowadzonej inaczej niż ta w roku 2007. Zmiany w przepisach powinny być dokonane po wnikliwych konsultacjach z praktykami, co warto podkreślić w kontekście realizacji PESEL2.

Redaktor Naczelny

Penar
Władysław Penar

Dr Iwona Niżnik-Dobosz

Katedra Prawa Administracyjnego
Wydziału Prawa i Administracji
Uniwersytetu Jagiellońskiego

POJĘCIE „INTERESU PRAWNEGO” I „INTERESU SPOŁECZNEGO”

w świetle postanowień art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1986 roku
Prawo o aktach stanu cywilnego

I. Prezentacja analizowanego • stanu prawnego

Postanowienia art. 83 ustawy z dnia 29 września 1986 roku Prawo o aktach stanu cywilnego¹, zwanej dalej u.a.s.c., należą do jednych z najistotniejszych norm przywołanej ustawy, gdyż w sposób swoisty dla prawa administracyjnego reglamentują dostęp do odpisów aktów stanu cywilnego i zaświadczeń o dokonanych w księgach stanu cywilnego wpisach lub o ich braku. Byt prawny tego przepisu sankcjonuje zasadę ograniczonej jawności ksiąg stanu cywilnego, stanowiąc zarazem ustawową gwarancję konstytucyjnego prawa do prywatności i ochrony danych osobowych.

Niezależnie od zagadnień związanych z prawidłowym ustaleniem zakresu desygnatów pojęcia „innego organu państwowego niż sąd”, którym posłużył się ustawodawca w treści art. 83 ust. 1 u.a.s.c.², ważnym problemem jest ustalenie znaczenia pojęcia „interesu prawnego” i „interesu społecznego”, o których jest mowa w treści art. 83 ust. 2 u.a.s.c.

Należy bowiem przypomnieć, że **zgodnie z treścią art. 83 ust. 1**

u.a.s.c. odpisy oraz zaświadczenia określone w art. 79 u.a.s.c., do których ustawodawca zalicza: 1) odpisy zupełne i skrócone aktów stanu cywilnego; 2) zaświadczenia o dokonanych w księgach aktów stanu cywilnego wpisach lub o ich braku; 3) zaświadczenia o zaginięciu lub zniszczeniu księgi stanu cywilnego; **wydaje się na wniosek sądu lub innego organu państwowego, osoby której stan cywilny został w akcie stwierdzony, jej wstępnego, zstępnego, rodzeństwa, małżonka lub przedstawiciela ustawowego.** W myśl postanowień art. 83 ust. 2 u.a.s.c., **odpisy aktów stanu cywilnego i zaświadczenia o dokonanych w księgach stanu cywilnego wpisach lub o ich braku mogą być również wydane na wniosek innych osób, niż wymienione w ust. 1, które wykażą w tym interes prawny, oraz na wniosek organizacji społecznej, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi takiej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny.** Zaświadczenie o zaginięciu lub zniszczeniu księgi stanu cywilnego może być także wydane na wniosek innych zainteresowanych osób”.

II. Pojęcie interesu, w tym • faktycznego, prawnego i społecznego, w nauce prawa administracyjnego i w treści art. 83 ust. 2 u.a.s.c. - prawny charakter treści art. 83 ust. 2 u.a.s.c.

II.1. Wprowadzenie - pojęcie i klasyfikacja interesu w nauce prawa administracyjnego

Cechą charakterystyczną norm prawa administracyjnego jest m.in. okoliczność posługiwania się przez ustawodawcę w treści tych norm pojęciami nieoznaczonymi, takimi jak: „interes prawny”, „interes społeczny”. Pojęcia te tworzą z jednej strony elastyczny i dynamiczny - mówiąc obrazowo „kroczący” - wymiar norm tego prawa a z drugiej obawy organów administracji publicznej związane z prawidłowym ustaleniem dla potrzeb indywidualnej sprawy z zakresu administracji publicznej, czym jest interes prawny, społeczny danego podmiotu, o którym wypowiedzi się ustawodawca w danej normie prawnej.

W nauce prawa administracyjnego jest mowa o interesie indywidualnym jednostki, w ramach którego wyodrębnia się interes faktyczny i prawny, oraz o interesach zbiorowych stanowiących „coś więcej niż tylko sumę interesów indywidualnych”. Interesy zbiorowe/ogółu wynikają z faktu życia przez jednostkę w pewnych wspólnotach, do których zalicza się m.in. państwo, gminę, powiat, samorząd województwa.

W związku z tym muszą być zachowane pewne zobiektywizowane relacje pomiędzy interesem i do-

1 Dz. U. z 2004 r., nr 161, poz. 1688, ze zm.: Dz. U. z 2007, nr 21, poz. 125

2 Na ten temat zob.: I. Skrzydło-Niżnik, Pojęcie „organu państwowego” na gruncie art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1986 roku Prawo o aktach stanu cywilnego, TECHNIKA i USC, Nr 4(53) 2007, s. 8-11

brem tychże wspólnot a interesem i dobrem jednostki. **Interes publiczny/ogółu stanowi zatem swoistą funkcję interesów indywidualnych przy czym jest wartością, która w swej treści musi zapewnić prawo jednostki/człowieka do samorealizacji.** Innymi słowy interes publiczny/ogółu nie może ignorować opartych na prawie a także przedprawnych i ponadprawnych oczekiwań jednostki/człowieka związanych z uwzględnieniem jej praw dotyczących istoty człowieczeństwa. **Interes publiczny nie stanowi kategorii stojącej ponad człowiekiem, ale kategorię uwzględniającą człowieka w relacjach ze zbiorowością, w celu zachowania równowagi pomiędzy dobrem zbiorowości a dobrem człowieka.**

Interesy odnoszące się do wspólnot, czy też ogółu, noszą różne nazwy w zależności od rodzaju wspólnoty i chronionych dóbr. W ich obrębie można wyróżnić: interes publiczny (dobro ogółu), interes państwowy, interes społeczny, interes regionalny, interes ponadlokalny (interes powiatu), interes lokalny (interes gminy). Swoistą kategorią, pozornie pośrednią pomiędzy interesem indywidualnym a interesami wspólnot, jest kategoria interesu grupowego, zbliżająca się w swej istocie do interesu indywidualnego. Pojęciem tym od niedawna posługuje się ustawodawca, co automatycznie wygenerowało konieczność zdefiniowania tego interesu przez naukę prawa i orzecznictwo sądów administracyjnych³.

Z uwagi na częstotliwość, z jaką ustawodawca posługuje się pojęciem interesu indywidualnego/prawnego jak i interesu ogółu/społecznego, a także ich wyjątkowo ważną rolę w instytucji i stosowaniu prawa publicznego/administracyjnego, nauka prawa administracyjnego i orzecznictwo sądowe sformułowały wiele

definicji tych pojęć. Dla celów niniejszego tekstu przywołuję i wykorzystuję definicję W. Jakimowicza, zgodnie z którą: „**Interes indywidualny jest zatem relacją pomiędzy jakimś stanem obiektywnym a oceną tego stanu z punktu widzenia korzyści, jaką on przynosi lub może przynieść jednostce, a interes ogółu to relacja między jakimś stanem obiektywnym a oceną tego stanu z punktu widzenia korzyści, jaką on przynosi lub może przynieść ogółowi**”⁴.

Jak wynika z przytoczonej definicji, z interesem indywidualnym mamy do czynienia wtedy, gdy wyprowadzona z danego stanu obiektywnego korzyść przypada jednostce, a z interesem społecznym wtedy, gdy wyprowadzona z danego stanu obiektywnego korzyść przypada społeczeństwu/ogółowi. Pod pojęciem stanu obiektywnego można rozumieć stan wywołany przez działalność człowieka (np. określony stan prawny) lub stan wywołany działaniem sił przyrody (np. określony stan faktyczny). **Stany prawne determinują istnienie interesów prawnych, same stany faktyczne determinują byt interesów faktycznych.**

Z uwagi na kryterium istnienia **korzyści tylko i wyłącznie z uwagi na przekonanie tzw. podmiotu korzyści, którym jest osoba, występującej w relacjach pomiędzy jakimś stanem a oceną tego stanu z punktu widzenia korzyści jakie określony stan może jej przynieść jako podmiotowi korzyści - teoria prawa administracyjnego wyróżnia: interes subiektywny i odpowiednio interes obiektywny. Interes subiektywny jest zatem wyodrębniany tylko i wyłącznie z uwagi na wewnętrzne przekonanie podmiotu korzyści a interes obiektywny jest wyodrębniany niezależnie od przekonania podmiotu korzyści.**

II.2. Interes faktyczny, interes prawny, publiczne prawa podmiotowe w ujęciu triady E. Bernatzika

Należy przy tym podkreślić, że nauka prawa administracyjnego prawie od samego początku koncentrowała się na uporządkowaniu relacji, w jakich jednostka/człowiek pozostaje z administracją publiczną działającą w imię i na rzecz instytucji państwa. Temu celowi służy z powodzeniem od lat instytucja triady E. Bernatzika, określająca te relacje w nawiązaniu do szczególnej kompetencji administracji publicznej, jaką stanowi akt administracyjny, czyli decyzja administracyjna⁵.

E. Bernatzik podnosi, że człowiek pozostaje w odniesieniu do administracji publicznej w trójkindywidualnym rodzaju relacjach: 1) w relacji interesu faktycznego, 2) w relacji interesu prawnego oraz 3) w relacji publicznych praw podmiotowych.

Jak podnosi doktryna, relacja polegająca na interesie faktycznym ma miejsce wtedy, gdy człowiek oczekuje ze strony administracji publicznej działań mających na celu ochronę jego interesów faktycznych wynikających ze stanów innych niż zobiektywizowany stan prawny. Ponieważ administracja publiczna co do zasady działa na podstawie i w granicach obowiązującego prawa, interesy faktyczne, które nie są wyrażone a zatem i w różny sposób chronione przez system obowiązującego prawa nie znajdują się - poza pewnymi wyjątkami - w zakresie jej zainteresowania i działania. A zatem sam interes faktyczny bez oparcia w odpowiedniej normie prawnej nie jest chroniony przez działania administracji publicznej.

Nie oznacza to, że pojęcie interesów faktycznych jest całkowicie obojętne z punktu widzenia nauki prawa administracyjnego. Ochronie interesów faktycznych

3 J. Zimmermann, Prawo administracyjne, Kraków 2005, s. 316

4 W. Jakimowicz, Publiczne prawa podmiotowe, Kraków 2002, s. 115

5 W. Jakimowicz, op. cit., s. 131

jednostki/człowieka służy dział VIII Skargi i wnioski zawarty przez ustawodawcę w k.p.a.

Wyjaśnienie relacji interesu prawnego, w jakiej człowiek pozostaje z administracją publiczną, a za jej pośrednictwem z instytucją państwa, według stosowanej do dzisiaj koncepcji E. Bernatzika - musi być poprzedzone określeniem istoty interesu prawnego na tle pojęcia prawa jednostki, którego skonkretyzowaną postacią jest uprawnienie. Odkodowanie w obrębie przepisów prawnych tzw. norm uprawniających nie jest trudne, gdyż w ich przypadku ustawodawca posługuje się zwrotem: x ma prawo, x jest uprawniony, prawem x jest, uprawnieniem x jest, itp.

Istotą prawa/uprawnienia jest to, że okoliczność przyznania określonemu podmiotowi prawa generuje uzależniony od woli uprawnionego (prawo jest bowiem możliwością, możliwością) nakaz określonego zachowania, zaniechania czy znoszenia przez tzw. podmiot zobowiązany. **Skoro przepisy/normy prawne regulują relacje pomiędzy podmiotami prawa, to z uprawnieniami podmiotu uprawnionego muszą być skorelowane odpowiednio obowiązki podmiotu zobowiązanego.** Prawo/uprawnienie można bowiem mieć względem kogoś, czyli jakiegoś podmiotu prawa.

Jest przy tym oczywiste, że każde prawo/uprawnienie jest zarazem interesem prawnym podmiotu uprawnionego. Z kolei nie każdy interes prawny jest uprawnieniem. Obok praw/uprawnień pojęcie interesu prawnego zawiera bowiem inne korzyści niż prawo/uprawnienie, które może przynieść danemu podmiotowi dany stan faktyczny, oczywiście w świetle zobiektywizowanego stanu prawnego.

Przykładowo: przeróżne normy techniczne (normatywy przeciwpożarowe, normatywy odległości zabudowy nieruchomości od granicy) formułowane w przepisach wy-

konawczych do prawa budowlanego adresowane są przede wszystkim do projektantów i organów właściwych w sprawach prawa budowlanego. Nie są przy tym formułowane w postaci praw/uprawnień adresowanych do podmiotów posiadających tytuł prawny do nieruchomości sąsiadujących z terenem planowanej inwestycji. Jednakże okoliczność prawnego bytu tych norm technicznych i zarazem prawnych stanowi jednocześnie przesłankę uzasadniającą udział tych podmiotów w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę z uwagi na ochronę interesów prawnych tych podmiotów podczas stosowania przez administrację publiczną norm korzystnych w swej treści dla tych podmiotów, ale nie posiadających postaci uprawnienia (zob. art. 28 k.p.a.).

Podsumowując ten fragment rozważań odnoszących się do pojęcia interesu prawnego należy stwierdzić, że pojęcie to obejmuje zakres relacji jednostki/człowieka z administracją publiczną, powstałych na tle norm prawnych korzystnych dla tych jednostek zastosowanych do określonego stanu faktycznego, istotnego dla tej jednostki, nie tworzących jednak praw/uprawnień, gdyż podstawowym atrybutem tak rozumianego interesu prawnego jest to, że podmiot powołujący się na taką normę w stosunku do organu administracji publicznej ma prawo do tego, aby organ ten w drodze sformalizowanej procedury (k.p.a.) wypowiedział się jedynie o stopniu ochrony przez system prawa administracyjnego korzystnej dla niego sytuacji, wywodzącej się w ocenie podmiotu administrowanego z przyjaznej dla niego normy prawnej na tle ustalonego stanu faktycznego.

Należy w tym miejscu podkreślić, że podmiot (strona postępowania administracyjnego, zob. art. 28 k.p.a.) nie jest w stanie przewidzieć na etapie wszczęcia postępowania administracyjne-

go, na wniosek czy też z urzędu, stopnia ochrony jego interesów prawnych przez stosujący prawo organ administracji publicznej. O stopniu tej ochrony wypowie się dopiero organ administracyjny, który - działając zgodnie z treścią art.7 in fine k.p.a. - dokona władczego aktu stosowania prawa, czyli wydania decyzji administracyjnej nieodmiennie, zgodnie z ideą prawa administracyjnego, wyważając ze sobą dwie kategorie interesów, do których prawo zalicza: **słuszny interes obywatela i interes społeczny.**

Należy przy tym podkreślić, że obowiązujący system prawa administracyjnego nie zawiera żadnej zasady formułującej pierwszeństwo, preponderancję interesu społecznego w stosunku do interesu indywidualnego. Ogólną zasadą prawa administracyjnego jest wyważanie przez administrację publiczną tych interesów do granicy nie kolidowania interesu indywidualnego z interesem społecznym/publicznym.

Dla organów administracji publicznej, które muszą posiadać praktyczne umiejętności wyłożenia, na czym w danej indywidualnej sprawie polega interes prawny jednostki wynikający z określonej podstawy prawnej, niezwykle ważny jest dorobek doktryny formułujący swoisty katalog cech interesu prawnego. Istotne jest to, że zgodnie z poglądami nauki zaaprobowanymi przez orzecznictwo sądów administracyjnych, interes prawny jednostki - chroniony jako taki - właśnie w ramach postępowania administracyjnego posiada następujące atrybuty:

- 1) może wywodzić się z każdej gałęzi prawa, w tym także z prawa cywilnego (uwaga ta ma szczególne znaczenie dla treści art. 83 ust. 2 u.a.s.c.),
- 2) ma charakter osobisty, własny i indywidualny (dotyczy zindywidualizowanego podmiotu, nie podlega co do zasady odstąpieniu i sukcesji - odstąpieniu i sukcesji podlegają bowiem

- prawa/uprawnienia),
- 3) jest konkretny a nie hipotetyczny, co oznacza, że jest związany z daną sytuacją faktyczną określonego podmiotu, do której znajduje zastosowanie określona norma prawna,
 - 4) jest aktualny, gdyż jest związany z obecną sytuacją faktyczną i obowiązującym stanem prawnym,
 - 5) jest oparty na wyraźnie wyodrębnionej normie prawnej, której treść jest ustalona,
 - 6) nigdy nie jest pochodny, czyli wywodzący się z innych interesów prawnych lub innych skonkretyzowanych uprawnień lub obowiązków⁶.

Istotną wskazówkę dla organów administracji publicznej stosujących normy prawne, w których zawarte jest pojęcie interesu prawnego, stanowi także teza, zgodnie z którą podmiot administrowany/jednostka nie może wywodzić interesów prawnych z norm zadaniowych adresowanych do organów władzy publicznej.

Idąc dalej w nurcie prowadzonych rozważań, trzeba stwierdzić, że w odniesieniu do podmiotów administrowanych, czyli jednostek pozostających w relacjach z administracją publiczną, fundamentalne znaczenie ma instytucja publicznych praw podmiotowych. Ta instytucja wyodrębnia z zakresu stosowania przez organy administracji publicznej prawa administracyjnego te wyjątkowe sytuacje, w których jednostka/człowiek może żądać ze strony administracji publicznej ściśle określonego sposobu zachowania, zaniechania czy też znoszenia.

Z praktycznego punktu widzenia oznacza to, że jednostka, w tym także strona postępowania administracyjnego, ma prawo ze strony administracji publicznej nie tylko do uzyskania decyzji administracyjnej wypowiedzianej się o stopniu ochrony jej interesów prawnych, ale również ma pra-

wo do decyzji o ściśle określonej treści, a także do ewentualnych świadczeń ze strony administracji publicznej wynikających z tej decyzji. Publiczne prawo podmiotowe może przysługiwać jednostce także w przedmiocie określonych czynności materialno-technicznych, np. w przedmiocie powinności dokonania przez administrację publiczną określonego wpisu do danego rejestru, przyjęcia uprawnionego pacjenta do publicznego zakładu opieki zdrowotnej, sporządzenia aktu stanu cywilnego.

Wartość publicznych praw podmiotowych pozwala na stwierdzenie i wykazanie, przez naukę prawa administracyjnego, że są takie sytuacje, w których nie tyle podmiot administrowany ma się poddać nakazom i zakazom, czy innym postaciom reglamentacji ze strony uprawnionej do tego administracji publicznej, lecz także takie, w których jednostka może wręcz żądać ściśle określonych zachowań od organów administracji publicznej. Istota publicznych praw podmiotowych (trzeci układ relacji jednostka - administracja publiczna w triadzie E. Bernatzika) jest przedmiotem rozlicznych definicji ze strony nauki. W ich świetle publiczne prawa podmiotowe w swej konstrukcji zawierają nie tylko pojęcie interesu prawnego ale także dodatkowo roszczenie stanowiące mechanizm zabezpieczający realizację interesu prawnego w systemie prawa⁷.

W związku z tym publiczne prawa podmiotowe to coś więcej niż sam interes prawny jednostki, gdyż dodatkowo są sprzężone z instytucją roszczenia zapewniającą jednostce właściwe wyartykułowanie i egzekucję interesu prawnego/prawa podmiotowego w relacji z administracją publiczną. W przypadku publicznych praw podmiotowych jednostka/człowiek „z dołu” wie, jakich działań może

żądać od administracji publicznej i jest zaopatrzona w mechanizmy prawne (tzn. w skargę do sądu administracyjnego), zapewniające jej skuteczne wyegzekwowanie tych działań ze strony administracji publicznej. Z praktycznego punktu widzenia trzeba wyjaśnić, że publiczne prawa podmiotowe jednostki/człowieka wynikają w przeważającej mierze z norm, które stanowią podstawę do wydawania przez administrację publiczną tzw. decyzji związanych. Normy te są zbudowane w taki sposób, że treść decyzji wydawanej przez organ administracji publicznej jest jednoznacznie zdeterminowana przez ustawodawcę. To ustawodawca wymienia w normie przesłanki wydania decyzji, od których zależy treść tej decyzji (pozytywna czy negatywna). Administracja bada jedynie, czy w sprawie zaistniały przesłanki określone przez ustawodawcę i w zależności od dokonanych ustaleń wydaje decyzję pozytywną lub negatywną względem oczekiwań strony. Przy wydawaniu decyzji związanych organy administracji publicznej nie posiadają, tak jak to ma miejsce w przypadku decyzji uznaniowych, możliwości wyboru rodzaju następstwa prawnego w zależności od tego, jak w świetle aksjologii ustawy i systemu prawa ocenia i wyklada dany stan faktyczny i prawny.

II. 3. Prawny charakter treści art. 83 ust. 2 u.a.s.c.

W świetle tego, co zostało powiedziane powyżej, omawiany art. 83 ust. 2 u.a.s.c. zawiera normy prawne, z których wynikają dwa publiczne prawa podmiotowe do określonych czynności materialno-technicznych ze strony kierownika urzędu stanu cywilnego lub jego zastępcy, których beneficjentami są odpowiednio „inne osoby niż wymienione w ust. 1, które wykażą w tym - czyli w dostępie do odpisu aktu stanu cywilnego lub

6 J. Zimmermann, op. cit. s. 320-321

7 W. Jakimowicz, op. cit. s. 173 i n.

zaświadczeniu - interes prawny” oraz „organizacje społeczne, jeżeli - wyżej wskazany dostęp - jest uzasadniony celami statutowymi takiej organizacji i gdy przemawia za tym (czyli za udostępnieniem przedmiotowych dokumentów urzędowych) interes społeczny”.

W sytuacjach, w których kierownik usc. w ramach i w wyniku dokonanej wykładni prawa i oceny stanu faktycznego dojdzie do wniosku, że wnioskujący podmiot wykazał interes prawny w otrzymaniu odpisu aktu stanu cywilnego lub odpowiednio, że wniosek organizacji społecznej jest uzasadniony celami statutowymi i za udostępnieniem przedmiotowych dokumentów urzędowych przemawia interes społeczny - ma prawny obowiązek wydania przedmiotowego odpisu aktu stanu cywilnego lub zaświadczenia. Inaczej mówiąc, z treści art. 83 wynika uprawnienie dla podmiotu wnioskującego, jeżeli podmiot posiada interes prawny w otrzymaniu odpisu.

Prawa podmiotowe podmiotów wnioskujących są chronione normami prawa administracyjnego w taki sposób, że w przypadku nie uwzględnienia wniosku podmiotu wnioskującego o stosowny odpis aktu stanu cywilnego lub zaświadczenie - kierownik u.s.c. wydaje decyzję związaną negatywną w stosunku do oczekiwań podmiotu wnioskującego/strony postępowania. Uzasadniony jest bowiem pogląd, że decyzja odmowna wydawana na podstawie art. 83 ust. 2 u.a.s.c. stanowi decyzję związaną zależną w swej treści jedynie od sposobu interpretacji pojęcia interesu prawnego i odpowiednio interesu społecznego.

W przypadku, gdy kierownik usc. ustali, że w sprawie nie występuje odpowiednio interes prawny wnioskującego lub nie występuje zasadność celów statutowych i przemawianie za udostępnieniem dokumentów urzędowych organizacji społecznej interesu społecz-

nego, kierownik usc. ma obowiązek prawny wydania decyzji negatywnej odmawiającej uwzględnienia żądań stron postępowania.

W tym miejscu należy podkreślić, że dla prawidłowości: omawianych czynności materialno-technicznych jak i negatywnych związanych decyzji administracyjnych, fundamentalne znaczenie posiada interpretacja przez kierownika usc. pojęć nieoznaczonych, którymi są odpowiednio pojęcie interesu prawnego i pojęcie interesu społecznego. **Interpretacja tych pojęć nie ma nic wspólnego z uznaniem administracyjnym. Posłużenie się tymi pojęciami nieoznaczonymi w treści normy nie tworzy żadnego uznania dla organu w przedmiocie wykładni i interpretacji, czy w danej indywidualnej sprawie istnieje interes prawny i odpowiednio interes społeczny podmiotu wnioskującego, czyli do ustalenia, czy zasadne jest przekonanie strony, że w obowiązującym systemie prawnym istnieje norma prawna, która w zestawieniu z określonym stanem faktycznym istotnym dla wnioskującego/strony daje wyinterpretować pewną zobjektywizowaną korzyść polegającą na prawnie uzasadnionej możliwości dostępu do odpisów aktów stanu cywilnego i stosownych zaświadczeń.**

Należy przy tym podkreślić, że sposób redakcji norm art. 83 ust. 2 u.a.s.c. wskazuje, że to wnioskujący w przypadku „osób innych niż wymienione w ust. 1” mają prawny obowiązek wykazać istnienie interesu prawnego po swojej stronie, co oznacza, że ciężar dowodzenia w tym przypadku został w pewnym zakresie przez ustawodawcę przesunięty na podmiot wnioskujący, czyli administrowany, co oczywiście w żadnym wypadku nie koliduje z wyrażoną w art. 9 k.p.a. zasadą obowiązku administracji publicznej informowania stron o okolicznościach prawnych mających znaczenie dla prowadzonej przez

organ administracyjny sprawy. Kierownik usc. bada, czy ze wskazanych przez wnioskodawcę norm na tle określonego stanu faktycznego można wywieść interes prawny uprawniający wnioskującego do dostępu do wnioskowanych dokumentów, spełniający w całości cechy, o których jest mowa w pkt. II 2. niniejszego artykułu.

Analogiczny wniosek można postawić w odniesieniu do organizacji społecznej, przy czym przedmiotowa dostępność do określonych dokumentów urzędowych ma być: po pierwsze - uzasadniona celami statutowymi tej organizacji, co oznacza konieczność wykazania przez organizację społeczną istnienia obiektywnego związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy realizacją celów statutowych a udostępnieniem przedmiotowych dokumentów urzędowych; i po drugie - za udostępnieniem tych dokumentów ma jednocześnie przemawiać aktualny, konkretny a nie hipotetyczny, wynikający z wyrażonej normy o określonej treści interes społeczny, czyli interes pewnej zbiorowości posiadającej atrybuty społeczności. Termin „przemawia za tym interes społeczny” oznacza, że istnieje norma prawna, która z określonym stanem faktycznym istotnym w jakiś sposób dla wniosku organizacji społecznej łączy korzyść dla ogółu wynikającą z faktu, że określona organizacja społeczna uzyska dostęp do odpisów aktów stanu cywilnego lub zaświadczeń, o których mowa w art. 83 u.a.s.c.

III. Pojęcie interesu społecznego, o którym mowa w art. 83 ust. 2 u.a.s.c. w świetle orzecznictwa sądów administracyjnych

Należy podkreślić, że prezentowane w niniejszym artykule poglądy znajdują potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Pierwszy z przywoływanych, wyrok WSA w Krakowie z dnia

3 lipca 2007 roku, sygn. akt III S.A./Kr 294/07, dotyczy interesu prawnego skarżącego w uzyskaniu odpisu skróconego aktu małżeństwa swego dłużnika, gdyż odpis ten ma umożliwić mu uzyskanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonce dłużnika głównego. Odpis zawiera bowiem dane osobowe małżonki dłużnika oraz fakt pozostawania przez nią w związku małżeńskim z dłużnikiem, a właśnie od przedłożenia takich danych sądowi powszechnemu prawo uzależnia objęcie klauzulą wykonalności małżonki dłużnika. W swym wyroku WSA w Krakowie przychyliła się do poglądów skarżącego, który twierdzi w skardze do WSA, że organ administracyjny nieprawidłowo dokonał subsumcji stanu faktycznego do hipotezy normy zapisanej w art. 83 u.a.s.c. Strona skarżąca podkreśla przy tym, iż posiada osobisty, własny, indywidualny, aktualny oraz konkretny interes prawny w uzyskaniu wnioskowanego odpisu. Należy zaznaczyć, że WSA uznaje stwierdzenie skarżącego za trafne. WSA ustalił, iż w kontrolowanym postępowaniu administracyjnym zidentyfikowany z imienia i nazwiska został dłużnik i wierzyciel. Ich wzajemne obowiązki i uprawnienia zostały prawomocnie określone wyrokiem Sądu Rejonowego (nakazem zapłaty). Obecnie wierzyciel przygotowuje wniosek o objęcie przez sąd cywilny klauzulą wykonalności małżonki dłużnika. W związku z tym dla skuteczności tego wniosku musi wiarygodnie wykazać przed sądem fakt pozostawania dłużnika w związku małżeńskim oraz wszystkie konieczne dane dotyczące małżonki tego dłużnika. Z takich przesłanek, zdaniem WSA, skarżący prawidłowo wprowadził wniosek, że zaktualizował się jego interes prawny do żądania od kierownika usc. wydania odpisu aktu małżeństwa dłużnika. WSA podkreśla w swym wyroku, że skarżący słusznie podnosi,

iż kierownik usc. i wojewoda X, uzależniając wydanie odpisu od wezwania sądu, kreują dodatkową przesłankę potwierdzenia interesu prawnego wnioskodawcy. W świetle wskazanego wyżej zróżnicowania obowiązków kierownika usc. (ust. 1 i ust. 2 w art. 83 u.a.s.c.) takie stanowisko organów administracyjnych jest nieprawidłowe.

Według stanowiska zajętego przez WSA, zarówno art. 787 kpc., jak i art. 41 kodeksu rodz. i opiekuńczego umożliwiają wierzycielowi żądanie od sądu rozszerzenia klauzuli wykonalności na małżonka dłużnika. Na tej podstawie wierzyciel ma niebudzący wątpliwości interes prawny w uzyskaniu odpisu aktu małżeństwa, skoro odpis ten jest istotnym dowodem w postępowaniu przed sądem powszechnym, mającym ustalić, czy osoba objęta egzekucją jest nadal żoną dłużnika. Informacja ta, podkreśla WSA, zawarta we wnioskowanym odpisie, umożliwiłaby skarżącemu wystąpienie z wnioskiem o rozszerzenie klauzuli wykonalności, a w konsekwencji zaspokojenie posiadanego przez niego roszczenia majątkowego w stosunku do dłużnika.

Kolejny wyrok WSA w Krakowie z dnia 27 czerwca 2007 roku, sygn. akt III S.A./Kr 121/07 dotyczy interesu prawnego banku, który zwrócił się do kierownika usc. o wydanie skróconego odpisu zgonu klienta oddziału banku. Ustosunkowując się do przedmiotowego zagadnienia WSA ustalił, że zmarły był dłużnikiem banku z tytułu pobranych i niespłaconych środków pieniężnych, co do których prowadzone jest postępowanie windykacyjne. W przedmiotowej sprawie wnioskodawcą jest bank, który - zdaniem WSA - wykazał, że zmarły jest jego dłużnikiem. Oświadczenie złożone w tej sprawie przez bank w trybie art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 rok Prawo bankowe ma bowiem moc dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 244 kpc., a więc dokumentu, który ko-

rzysta z domniemania zgodności z prawdą tego, co zostało w nim stwierdzone.

Według WSA, bezsporny jest także stan prawny regulujący problematykę prawa spadkowego. Przepis art. 1030 kc., i następne, reguluje zasady odpowiedzialności spadkobierców za długi spadkowe, natomiast przepis art. 1025 kc. określa, że sąd - na wniosek osoby mającej w tym interes prawny - stwierdza nabycie spadku. Takim podmiotem, w ocenie WSA, na wniosek którego może być wszczęte postępowanie o stwierdzenie nabycia praw do spadku, jest także wierzyciel spadkodawcy. Zarazem przepisy prawa spadkowego generalnie wskazują, iż wierzyciel spadkodawcy posiada interes prawny w stwierdzeniu nabycia praw do spadku po swoim dłużniku. Mając na uwadze poczynione i przedstawione powyżej ustalenia WSA stwierdził, że w takim stanie faktycznym przyjmowanie przez organy administracji, że wnioskodawca, czyli bank, nie wykazał interesu prawnego, albowiem nie wystąpił jeszcze z wnioskiem do sądu o stwierdzenie nabycia praw do spadku, prowadzi do wykładni sprzecznej z art. 83 ust. 2 u.a.s.c.

Podsumowując należy stwierdzić, że sądy administracyjne w swych orzeczeniach kontrolujących stosowanie przez organy administracji publicznej postanowień art. 83 ust. 1 u.a.s.c. nawiązują do zaprezentowanych w tym miejscu poglądów doktryny, w szczególności do istoty i atrybutów interesu prawnego, przyjmując, iż jego odkodowanie zależy od znalezienia w systemie obowiązującego prawa normy prawnej, uzasadniającej przyczynowo-skutkowo - na tle ustalonego stanu faktycznego - korzyść danego podmiotu w postaci dostępu do odpisów aktów stanu cywilnego i odpowiednich zaświadczeń.

Iwona Niżnik-Dobosz

PAŁAC ŚLUBÓW W RACIBORZU

■ Władysław Penar

W dniu 12 grudnia 2007 roku o godzinie 12:00 nastąpiło uroczyste otwarcie odrestaurowanego Pałacu Ślubów w budynku Urzędu Stanu Cywilnego w Raciborzu przy ulicy Wileńskiej 7. **Wydarzenie to zainaugurowało obchody 900-lecia miasta Racibórz.** Wśród licznych zaproszonych gości byli przedstawiciele władz miejskich, powiatowych i wojewódzkich, kierownicy sąsiednich usc. oraz byli kierownicy tegoż usc. i byli prezydenci miasta.

Racibórz – obecnie miasto nadgraniczne, od roku 1742 wchodził w skład Królestwa Pruskiego, a w roku 1871 znalazł się, wraz z Prusami, w granicach Rzeszy Niemieckiej, w której obowiązywała jednolita urzędowa

rejestracja stanu cywilnego. Urzędnikami stanu cywilnego byli zazwyczaj burmistrzowie lub

wójtowie; z czasem funkcję kierownika jednoosobowego urzędu przejmowali nauczyciele. Obecny budynek Pałacu Ślubów, jednocześnie siedziba Urzędu Stanu Cywilnego, został zaprojektowany w stylu neobarokowym, ze ścianami z czerwonego klinkieru, jako plebania kościoła ewangelickiego i oddany do użytku 1 listopada 1911 roku. Po niezbędnej adaptacji obejmującej urządzenie westybulu na parterze i Sali Ślubów na piętrze w dniu 22 lipca 1969 roku udzielono w nim pierwszego ślubu cywilnego. W roku 2005

miasto przejęło prawa własności do zabudowanej działki od gminy ewangelickiej i w maju 2007 roku przystąpiono do modernizacji oraz przystosowania budynku do obsługi osób niepełnosprawnych. W czasie trwania remontu uroczystości zawierania związków małżeńskich organizowane były w sali hotelu „Polonia”.

Przytoczoną historię budynku przedstawiła zebrany - w trakcie uroczystego przecięcia wstęgi wspólnie z Prezydentem Miasta Racibórz panem **Mirosławem Lenkiem** - kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Raciborzu pani **Beata Bańczyk**, która

Wystawa: Dawne biuro urzędnika

w perfekcyjnym stylu zorganizowała całą uroczystość. Po przecięciu wstęgi zaproszeni goście zostali podjęci na piętrze poczęstunkiem i lampką szampana. Wygłoszono tam też okolicznościowe przemówienia i podziękowano wszystkim osobom zaangażowanym w odrestaurowanie Pałacu Ślubów. Z ogromnym zainteresowaniem zebranych spotkały się zorganizowane w części reprezentacyjnej urzędu wystawy: jedna - przedstawiająca „Dawne biuro urzędnika”, z autentycznymi eksponatami z przełomu XIX i XX wieku wypożyczonymi z muzeum w Rybniku, druga - fotografii przedstawiających pałace ślubów miast partnerskich Raciborza: Opawy, Kaliningradu (Królewca), Leverkusen, Villeneuve d’Aasq i Kędzierzyna-Koźla. Za przewodników po wystawie służyła młoda para ubrana w stroje z początku XX wieku.

W części artystycznej wysłuchano uroczystego koncertu „Marsze weselne i nie tylko”, utworów, które chętnie wybierane są na oprawę świeckich uroczystości zawarcia małżeństwa. Po koncercie miał miejsce wykład Prezesa Śląskiego Stowarzyszenia Genealogicznego z Wrocławia pana Grzegorza Mandyki pt. „Genealogiczne peregrynacje z nazwiskiem”, zachęcający słuchaczy do zainteresowania się poszukiwaniem własnych korzeni. Uroczystość zakończyła prezentacja książki „Raciborski przewodnik genealogiczny”, łączącej historię USC w Raciborzu z poradami dla osób poszukujących swoich przodków. Prelekcję wygłosił pan Paweł Newerla - autor książki, znawca historii Raciborza.

Władysław Penar

red. naczelny biuletynu „TECHNIKA i USC”

Tuż przed uroczystym przecięciem wstęgi

PREZENTACJA PROTOTYPU PROGRAMU PESEL2 INTEGROJĄCEGO REJESTRY OSOBOWE W UM W GLIWICACH

■ Władysław Penar

Koncepcja projektu „Przebudowa i integracja rejestrów państwowych PESEL2” zrodziła się w roku 2004 w MSWiA, ale pomimo zapowiedzi zakończenia realizacji do końca 2007 roku, dotąd nie wiadomo, jakie konkretne rozwiązanie techniczne zaproponuje resort.

Pilna potrzeba usprawnienia obsługi obywateli oraz obniżenia kosztów w procesie załatwiania spraw leżących w gestii trzech różnych komórek organizacyjnych, korzystających nawzajem ze swoich zasobów informacyjnych: urzędu stanu cywilnego (USC), wydziału ewidencji ludności (EL) oraz dowodów osobistych (DO), w ostatnim roku wymiany książeczkowych dowodów osobistych na nowe nasunęła użytkownikom systemów informacyjnych w Urzędzie Stanu Cywilnego i w Wydziale Spraw Obywatelskich Urzędu Miejskiego w Gliwicach pomysł na szybkie wykorzystanie możliwości, jakie daje integracja baz ASC, EL, DO oraz zastosowanie internetu do zapewnienia komunikacji czyli przesyłania danych i komunikatów. W ten sposób powstał system „lokalnego brokera”, dzięki któremu m.in. wnioski o wydanie dowodu osobistego są automatycznie uzupełniane danymi pobranymi z bazy ewidencji ludności a dostęp do bazy urzędu stanu cywilnego służy do weryfikacji danych osobowych obywateli. Dane z bazy ewidencji ludności mogą zostać w podobny sposób udostępnione pozostałym systemom

„dziedzinowym” w urzędzie (np. naliczającym podatki).

Wdrożenie w Urzędzie Miejskim w Gliwicach dotyczyło opracowanego przez firmę *TECHNIKA* we współpracy z firmą *WASKO* oprogramowania, którego zadaniem jest m.in. udostępnianie na bieżąco z urzędu stanu cywilnego do wydziału ewidencji ludności i biura dowodów osobistych komunikatów o zdarzeniach i zmianach stanu cywilnego.

Dodatkowe korzyści zostały osiągnięte dzięki połączeniu - w jedną, wspólną bazę komunikatów - replik komputerowych baz danych, w części dotyczącej

odpisów skróconych funkcjonujących w urzędach stanu cywilnego Urzędu Miejskiego w Gliwicach i pobliskiego Urzędu Gminy w Gierałtowicach. Możliwość skorzystania przez pracowników biura dowodów osobistych z bezpośredniego wglądu do bazy aktów stanu cywilnego radykalnie usprawniła i przyspieszyła proces weryfikacji i potwierdzania danych znajdujących się na wnioskach o wydanie dowodu osobistego. Stworzenie replik baz pozwoliło na zapewnienie dostępu do danych niezależnie od stanu łączny (nawet w sytuacji, gdy łączność z jednym z urzędów jest chwilowo utracona).

Od lewej: Specjaliści z DRR MSWiA oraz zaproszeni goście

Jako priorytetowy element projektu przyjęto bezpieczeństwo przetwarzania informacji (regulowane odpowiednimi ustawami i przepisami resortowymi). Cały ruch danych odbywa się w sieci VPN. Komunikacja pomiędzy brokerem lokalnym a centralnym odbywa się z użyciem protokołu SSL. Dodatkowo, każdy broker lokalny łączący się z brokerem centralnym musi łączyć się z określonego adresu IP wpisanego do puli dopuszczonych do kontaktu adresów. Poza tym, każdy komunikat musi mieścić się w określonym przedziale czasowym, by nie dało się ponownie użyć „starego” komunikatu. Zabezpieczenie dostępu do danych wymaga, by operator wysyłający zapytanie do brokera lokalnego przedstawił certyfikat uprawniający go do pobrania informacji. Dla bezpieczeństwa certyfikaty te są przechowywane na kartach chipowych i wymagają użycia kodu PIN do ich aktywowania. Upoważnienie do kontaktu z lokalnym brokerem obowiązuje tylko w ramach jednego urzędu, a karta z certyfikatem nie może być poprawnie użyta w innym urzędzie.

Przedstawiciele ministerstwa - dyrektor DRR Sławomir Rusak oraz specjaliści PESEL - odwiedzili Urząd Miejski w Gliwicach w dniu 15 grudnia 2007 roku. Przyjechali na prezentację działania programu i towarzyszącą temu konferencję poświęconą projektowi PESEL2 i oddolnych inicjatyw samorządów terytorialnych w zakresie prób integracji rejestrów

osobowych, prowadzonych jako zadania zlecone.

W spotkaniu wzięli udział reprezentanci DSO Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego i lokalnych samorządów

metropolii miast Warszawy, Krakowa i Wrocławia oraz wskazano na konieczność nowelizacji ustawy o ewidencji ludności i dowodów osobistych, która w sposób restrykcyjny ogranicza możli-

Dyskusja na temat PESEL2

m.in. z Bytomia, Zabrze i Gierałtowiec, oraz przedstawiciele firm uczestniczących w gliwickim przedsięwzięciu: PTH TECHNIKA, WASKO, COIG i Microsoft. Kierownictwo DRR pozytywnie oceniło gliwicką inicjatywę w kontekście PESEL2 i poprosiło o udostępnienie szczegółowych wyników dotychczasowych działań. W trakcie dyskusji oceniono podobne inicjatywy

wość elektronicznego dostępu do usług organom i instytucjom, które są tym szczególnie zainteresowane. Niezbędne prace legislacyjne nad nowelizacją wspomnianej wyżej ustawy jak i prawa o aktach stanu cywilnego (wymagającego m.in. dostarczenia odpisów na papierze i osobistego załatwienia rejestracji każdego zdarzenia) wymagają legalizacji danych udostępnianych teletransmisyjnie, przybliżając obowiązujące prawo do realiów nowoczesnego państwa.

„Gliwicki” projekt w zakresie, który nie narusza obowiązujących ustaw, będzie kontynuowany i rozszerzany o kolejne urzędy. Do projektu przyłączył się Urząd Miasta Zabrze a prowadzone są wstępne rozmowy z Górnośląskim Związkiem Metropolitalnym skupiającym 14 miast śląskich, w tym Gliwice i Zabrze. Pomimo, że rozwiązanie techniczne nie jest jeszcze uznane za modelowe dla realizacji integracji rejestrów centralnych, to można z niego czerpać doświadczenia zarówno w sferze technicznej, organizacyjnej i legislacyjnej, i na bieżąco obserwować skalę potencjalnych problemów.

Informatycy z firm WASKO i TECHNIKA

Władysław Penar

PROBLEMY POPRAWNEGO TRANSFERU DANYCH OSOBOWYCH EWIDENCJI LUDNOŚCI DO APLIKACJI PB_ewid

■ Andrzej Konopacki

Konieczność skorelowania oprogramowania ewidencji ludności z założeniami projektu PESEL2 (obecnie pl.ID), wymagającymi zastosowania baz danych w standardzie SQL, pokazuje, że w większości gmin oprogramowanie to jest przestarzałe, rodzi problemy z poprawnym (kompletnym) transferem danych osobowych do baz w nowym standardzie i bezwzględnie wymaga wymiany.

Podstawowym sposobem przenoszenia danych osobowych są funkcje eksportu i importu danych w formacie wstępnego ładowania, dostępne w homologowanych aplikacjach ewidencji ludności (Protokół 1/B). W PROTOKOLE-1/B przekazywany jest cały rekord w strukturze obowiązującej w LBD i TBD/WBD.

W opublikowanym przez MSWiA dokumencie „PESEL” SYSTEM EWIDENCJI LUDNOŚCI; Wytyczne dla projektanta-programisty ze stycznia 2004 opisano zasady obustronnego przekazywania ustalonych informacji przez moduły komunikacji wymagane w oprogramowaniu obsługującym Lokalne Banki Danych (LBD). Każde oprogramowanie musi posiadać moduł komunikacji, wykorzystujący dyskietki (lub inny nośnik) do obustronnego przekazywania ustalonych informacji.

Pierwszy, instalacyjny zapis banku LBD wykonywany jest z nośnika, na którym są zapisane rekordy mieszkańców gminy:

- wybrane z TBD/WBD (jeżeli gmina nie posiada oprogramowania LBD), lub

- wydane w strukturze PROTOKOŁU 1/B z eksploatowanego dotychczas oprogramowania LBD.

Wygenerowany bank LBD wymaga ewentualnego uzupełnienia rekordów informacjami z Karty Osobowej Mieszkańca (KOM). Takie działanie zapewnia identyczność zapisów danych w LBD, TBD/WBD i Rejestrze PESEL-CBD. System LBD jest źródłem danych, które są transmitowane do pozostałych systemów według określonego standardu. Oprogramowanie LBD powinno uwzględniać wyżej wymienione kierunki przesyłania danych, a dokładne ustalenie warunków transmisji jest określane w momencie instalowania systemu w gminie.

Zastosowanie tej metody umożliwia przeniesienie danych między dowolnymi aplikacjami, bez konieczności ingerowania w aplikacje innych producentów (czasochłonnego i kosztownego rozpoznawania struktur danych) i tworzenia dodatkowego, zindywidualizowanego oprogramowania do konwersji danych z baz poprzedniego systemu ewidencji do aplikacji PB_ewid.

OGRANICZENIA

Metoda ta ma jednak swoje wady i ograniczenia, które pokrótce zostaną omówione.

Podstawowym ograniczeniem jest struktura danych protokołu 1/B, która jest zgodna ze strukturą rekordu danych w TBD/WBD. Strukturę tę zaprezentowano w tabeli 1.

- 1) Proszę zauważyć, że istnieje ograniczenie na krotność przesyłanych i przechowywanych

danych archiwalnych w poszczególnych grupach (np. 4 grupy danych o urodzeniu, 5 poprzednich adresów stałych, 3 adresy czasowe - w tym adres aktualny). Oznacza to, że jeśli w eksploatowanej bazie danych mamy więcej danych, to wydane zostaną do pliku tylko najnowsze grupy danych zgodnie z tabelą 1. Tym samym nie istnieje możliwość załadowania do bazy danych np. 5 adresów czasowych.

- 2) Kolejnym ograniczeniem jest brak niektórych pól bazy danych, które mogły znajdować się w lokalnej bazie danych, lecz MSWiA nie przewidziało przekazywania tych danych w protokole komunikacyjnym (dane te nie znajdują się w bazach centralnych, wojewódzkich i terenowych). Są to: numery ewidencyjne PESEL rodziców, dane adresowe WKU, w której ewidencji osoba pozostaje (wystawcy książeczki wojskowej), dokumenty podróży cudzoziemców, wykształcenie osoby (ponadto obecnie obowiązująca ustawa o ewidencji ludności nie przewiduje gromadzenia danych o wykształceniu w bazach ewidencji ludności, art. 44a). Oznacza to, że pomimo prawidłowego przeniesienia danych osoby mogą powstać wyspecyfikowane powyżej różnice między zawartością danych w dotychczas eksploatowanym systemie i w systemie PB_ewid.
- 3) Identyfikatorem osoby w bazach TBD, WBD i centralnych jest numer PESEL, i tylko dane osób mających ten numer są przetwa-

rzane. Większość programów ewidencji nie wydaje do plików wstępnego ładowania rekordów osób nie posiadających numeru PESEL. Jeśli osoby bez numeru PESEL znajdą się w pliku, z którego ładujemy dane do nowej bazy, to w pliku tym nie ma informacji dotyczącej ewentualnego wystąpienia o nadanie numeru identyfikacyjnego (a ma to istotne znaczenie dla możliwości przetwarzania danych). Dlatego osoby bez numeru PESEL należy wprowadzić do nowej bazy ponownie z zachowaniem procedur opisanych w dalszej części.

- 4) Zastosowana metoda zakłada, że dotychczas eksploatowana, homologowana aplikacja, posiada poprawnie działający mechanizm eksportu bazy do plików tekstowych. Jeśli jakieś osoby zostały pominięte przy eksporcie a rekordy ich danych nie zostały umieszczone w pliku, to ewentualnych przyczyn takiego stanu rzeczy lub informacji o pominiętych osobach należy szukać w dotychczas eksploatowanym systemie. Serwisanci firmy „TECHNIKA” nie mają możliwości i narzędzi poszukiwania danych, które nie zostały wydane do pliku tekstowego.
- 5) Może zdarzyć się, że dane osób wydanych do pliku tekstowego i ładowanych do aplikacji PB_ewid będą niekompletne i reguły bazy danych uniemożliwią zapisanie tych danych w bazie. W takim przypadku w pliku typu log zapisana zostaje informacja o danych pominiętych przy ładowaniu. Jest to numer PESEL osoby i/lub numer wiersza pliku tekstowego, w którym znajdują się dane.
- 6) W pliku logów sygnalizowane są również inne usterki danych, które nie mają charakteru błędów fatalnych – dane zostały przeniesione, a informacja zawarta w logu pozwala poprawić lub uzupełnić dane w oparciu np. o KOM.

Wymienione powyżej ograniczenia w kompletności przeniesienia danych między dowolnymi aplikacjami, wynikające wprost z zakresu wydanych danych do pliku w formacie wstępnego ładowania, będą sukcesywnie usuwane w miarę rozpoznawania skali problemu, jak również zacieśniania współpracy autorów aplikacji PB_ewid z użytkownikami, od których oczekujemy dostarczenia dokumentacji eksploatowanych baz danych oraz współpracy w procesie przeniesienia i testowania poprawności danych.

EKSPORT DANYCH Z WYBRANYCH APLIKACJI

CLANET:

W menu aplikacji jest opcja: Operacje → Łączność → Protokół masowego ładowania → Wydawanie całej bazy

KORELACJA:

Komunikacja → Eksport bazy (nakładka)

MIKROPESEL:

Administrator → Nakładka - wybór całej bazy na dyskietkę

RADIX:

Radix/Elud/EXE/KSN.exe
Wpisać odpowiednie hasło
Wybrać w menu: Komunikacja → Przesyłanie danych z LBD

ARAM:

Najlepiej jest wykorzystać jeden z już istniejących plików typu *.bat modyfikując go w taki sposób, aby uruchomił nam plik „ouput1.exe” (z parametrem „-w” czyli wpisujemy „ouput1.exe -w”), patrz: **tablica 1**.

Uwaga: proces wydania bazy z aplikacji ARAMu, na słabych komputerach z systemem DOS lub Windows, jest bardzo wolny: 6000 rekordów w ok. 4-5 godzin.

Proces ten możemy przyspieszyć wywołując smartdrv.exe (dla DOSa); skraca to czas do ok. 1,5-2 godz.

Uwaga: jeżeli proces wydawania bazy zostanie przerwany, ponowne wydawanie bazy nie następuje od początku, tylko od miejsca, w którym przerwano proces.

Tablica 1.

```
Przykładowy plik dla bazy Informix:
@echo off
rem **** informacje o bazie ewidencji ludności ****
SET DBPATH=C:\LTBD
SET DBTEMP=C:\LTBD\TMP
SET EXP_DIR=C:\LTBD\ADM\EXPORT
SET IMP_DIR=C:\LTBD\ADM\IMPORT
SET EXP_MED=A:\
SET IMP_MED=A:\
SET EXP_EXT1=!*.*
SET EXP_T1=01/01/2000
SET EXP_T2=kk
rem **** informacje dla INFORMIX-a ****
SET PATH=C:\;C:\DOS;C:\IFX4\BIN;C:\LTBD;
SET INFORMIXDIR=C:\IFX4
rem ***** informacje dla JAM-a ****
SET TERM=mono
SET SMVARS=.sel.bin\smvars.bin
SET SMPOL=maz
rem **** załadowanie INFORMIX-a do pamięci ****
set dos16m=:1M
pstartsql
rem****uruchomienie aplikacji ****
\bin.ec\output_1.exe -a -w
rem****wyladowanie z pamięci INFORMIX-a****
pstartsql -q
rem****czyszczenie zmiennych srodowiskowych****
SET DBPATH=
SET DBTEMP=
SET EXP_DIR=
SET IMP_DIR=
SET EXP_MED=
SET IMP_MED=
SET EXP_EXT1=
SET EXP_T1=
SET EXP_T2=
rem **** koniec ****
```

Po wydaniu bazy należy przejść i wydrukować pliki z rozszerzeniem *.err; w plikach tych zawarte są informacje o rekordach, których program nie wydał i z jakich powodów ich nie wydał.

PROBLEMY SYNCHRONIZACJI DANYCH NA STYKU LOKALNA BAZA DANYCH – CBD/WBD; OSOBY BEZ NUMERU PESEL

Rekordy danych wyeksportowane opisany powyżej sposobem nie zawierają danych osób, które nie posiadały numeru ewidencyjnego PESEL (np. noworodki oczekujące na

nadanie tego numeru). Tym samym rekordy te nie zostaną załadowane do bazy danych aplikacji PB_ewid.

W czasie przenoszenia danych gubiona jest też informacja, czy dane osób zostały już wydane do Protokołów 0/B i 1/B, czyli może dojść do utraty synchronizacji między bazą lokalną LBD, bazami wojewódzkimi (WBD) i centralną (CBD PESEL).

PROPONOWANE STRATEGIE PRZENOSZENIA DANYCH W TRAKCIE WDROŻENIA

Metoda 1 (zalecana)

Krok 1.

W aplikacji dotychczas używanej:

- Wydać do protokołu 0/B dane wszystkich osób oczekujących na nadanie numeru PESEL, sporządzić dyskietki i wysłać je,
- Wygenerować dane aktualizacyjne do WBD (protokół 1/B), sporządzić i wysłać dyskietki,
- Wyeksportować dane i uzyskać pliki wstępnego ładowania danych.

Krok 2.

W aplikacji PB_ewid:

- Wykonać wstępne ładowanie danych z plików,
- Wprowadzić dane osób bez numeru PESEL, korzystając z odpowiednich funkcji (zameldowanie stałe, czasowe, rejestracja noworodka) – wprowadzanie „z palca”,
- Wydać do protokołu 0/B dane wszystkich osób oczekujących na nadanie numeru PESEL, sporządzić pliki i je **skasować** (NIE WYSYLAĆ do PESEL !!!),
- Wprowadzić, jeśli trzeba, dane osób, które zostały pominięte w eksporcie (zameldowanie),
- Wydać do protokołu 1/B dane osób wprowadzonych (jeśli taka sytuacja miała miejsce), sporządzić pliki i je **skasować** (NIE WYSYLAĆ do WBD !!!).

Od tego momentu można, i należy, normalnie pracować z aplikacją PB_ewid, można wprowadzać nowe osoby, można korygować i aktualizować dane.

Jeśli przyjdzie potwierdzenie nadania numerów PESEL w formie elektronicznej, to można te pliki wczytać w aplikacji PB_ewid, numery PESEL zostaną nadane! Można też numery PESEL wprowadzić z klawiatury.

Metoda 2 (proponowana w przypadku dużej liczby rekordów bez numeru PESEL)

Krok 1.

W aplikacji PB_ewid:

- Zainstalować PB_ewid z pustą bazą danych, nie ładować danych!;
- W aplikacji PB_ewid rejestrować wyłącznie nowe osoby (zameldowanie stałe, czasowe, rejestracja noworodków), zarówno z numerem PESEL jak i bez,
- Można w razie potrzeby na bieżąco wydawać do protokołu 0/B dane wszystkich osób oczekujących w tej aplikacji na nadanie numeru PESEL, **sporządzać pliki i wysłać je do CBD**.

Krok 2.

W dotychczas używanej aplikacji:

- Wydać do protokołu 0/B dane wszystkich osób oczekujących na nadanie numeru PESEL, sporządzić dyskietki i wysłać je,
- Prowadzić nadal bieżącą obsługę osób (przemeldowanie, wymiana dowodów) do czasu, gdy spłyną numery PESEL osób oczekujących i zostaną wczytane,
- Zakończyć używanie dotychczasowej aplikacji,
- Wygenerować dane aktualizacyjne do WBD (protokół 1/B), sporządzić i wysłać dyskietki.
- Wyeksportować dane i uzyskać pliki wstępnego ładowania danych.

Krok 3.

W aplikacji PB_ewid:

- Wykonać wstępne ładowanie danych z plików, w taki sposób, by nie skasować danych już wprowadzonych do tej bazy,
- Wprowadzić, jeśli trzeba, dane osób, które zostały pominięte w eksporcie (zameldowanie),
- Wydać do protokołu 1/B dane

osób wprowadzonych (jeśli taka sytuacja miała miejsce), sporządzić pliki i je **skasować** (NIE WYSYLAĆ do WBD!!!),

- Wydać do protokołu 0/B dane wszystkich osób oczekujących w tej aplikacji na nadanie numeru PESEL, **sporządzić pliki i wysłać je do CBD**.

Jeśli przyjdzie **potwierdzenie aktualizacji danych z WBD**, dotyczące danych aktualizowanych jeszcze w poprzedniej aplikacji, **to nie należy ich wczytywać w nowej aplikacji PB_ewid, ale ewentualnie w poprzednio używanej**. Gdyby w potwierdzeniu były informacje o błędach aktualizacji, to należy zidentyfikować, które rekordy wymagają korekty i jakiej. **KOREKTY należy dokonać już w aplikacji PB_ewid**.

UWAGI KOŃCOWE

Należy bezwzględnie zachować opisaną kolejność operacji.

Należy zapewnić odróżnienie plików wysyłanych z aplikacji dotychczasowej i ich potwierdzeń od plików wysłanych z aplikacji PB_ewid.

Przejęcie z dotychczas używanej aplikacji na PB_ewid jedną z powyżej opisanych metod, powinno zapobiec problemom z synchronizacją danych na styku LBD – WBD oraz LBD – CBD PESEL.

W tabeli 1 (str. VI÷VIII) zamieszczono zakres przedmiotowy rekordu lokalnej bazy danych (LBD). Podano tam też szczegóły dotyczące długości i powtarzalności informacji korespondujących z rekordami Terenowego/Wojewódzkiego i Centralnego Banku Danych (TBD/WBD i CBD PESEL), które w LBD przyjmuje się tak samo.

Źródło: LOKALNY BANK DANYCH „PESEL” SYSTEM EWIDENCJI LUDNOŚCI; Wytyczne dla projektanta – programisty, Warszawa, styczeń 2004.

Tabela 1.

Lp.	Ozn. symbol	Nazwa informacji	Krotność w TBD	Czy jest w CBD	Dł. inf. w TBD	Czy musi występować	Typ kontroli	Zakres poprawności i rodzaj kontroli logicznej
		Dane identyfikacyjne	1					
1	NE	Numer ewidencyjny PESEL		CBD	11	TAK	NE	liczba kontrolna i pierwsze 6 cyfr NE
2	REJ	Pierwszy znak – numer rejonu			7		N	
3	DWPR	Data wprowadzenia rekordu			8		D	DU<=DWRP<=DB
4	DAKT	Data ostatniej aktualizacji			8		D	DU<=DAKT<=DB
5	NAA	Nazwisko aktualne – pierwszy człon		CBD	28	TAK	T	
6	NAB	Nazwisko aktualne – drugi człon		CBD	28		T	
7	OBYW	Kod obywatelstwa obcego		CBD	3		K	
8	OBYD	Data zmiany obywatelstwa		CBD	8		D	DU<=OBYD<=DB
9	IAA	Imię aktualne – pierwszy człon		CBD	24	TAK	T	
10	IAB	Imię aktualne – drugi człon		CBD	24		T	
11	OBYP	Podstawa prawna zmiany obywatelstwa			14		XA	
12	NRA	Nazwisko rodowe – pierwszy człon		CBD	28	TAK	T	
13	NRB	Nazwisko rodowe – drugi człon		CBD	28		T	
14	WYR	Wyróżnik zestawu informacji			1		N	
15	DZAS	Data zastrzeżenia adresu – do kiedy		CBD	8		D	
16	REZ	Rezerwa – pierwsze 8 zn. – data sprzeciwu przetwarzania danych osoby + 4 spacje		CBD	12		D	
		Dane o urodzeniu	2					
17	NOA	Nazwisko ojca – pierwszy człon			28		T	
18	NOB	Nazwisko ojca – drugi człon			28		T	
19	IOA	Imię ojca – pierwszy człon		CBD	24	TAK	T	
20	IOB	Imię ojca – drugi człon			24		T	
21	NROA	Nazwisko rodowe ojca – pierwszy człon			28		T	
22	NROB	Nazwisko rodowe ojca – drugi człon			28		T	
23	NMA	Nazwisko matki – pierwszy człon			28		T	
24	NMB	Nazwisko matki – drugi człon			28		T	
25	IMA	Imię matki – pierwszy człon		CBD	24	TAK	T	
26	IMB	Imię matki – drugi człon			24		T	
27	NRMA	Nazwisko rodowe matki – pierwszy człon		CBD	28	TAK	T	
28	NRMB	Nazwisko rodowe matki – drugi człon		CBD	28		T	
29	MUR	Miejsce urodzenia		CBD	24	TAK	TA	
30	UUR	USC – rejestracja (kod terytorialny)			7	TAK*	K	dla osób ur. po 1920 r.
31	AUR	Numer aktu urodzenia			14	TAK*	XA	dla osób ur. po 1920 r.
32	DAUR	Data wystawienia aktu urodzenia			8	TAK*	D	DU<=DAUR<=DB
		Nazwiska poprzednie	5					
33	NPA	Nazwisko poprzednie – pierwszy człon		CBD	28	zawsze	T	
34	NPB	Nazwisko poprzednie – drugi człon		CBD	28		T	
35	DNP	Data zmiany			8	zawsze	D	DU<=DNP<=DB
36	UNP	Kod terytorialny + kod organu rej.			8	zawsze	K	
37	ANP	Numer dokumentu lub sygnatura akt			14	zawsze	XA	

TECHNIKA i PESEL

Lp.	Ozn. symbol	Nazwa informacji	Krotność w TBD	Czy jest w CBD	Dł. inf. w TBD	Czy musi występować	Typ kontroli	Zakres poprawności i rodzaj kontroli logicznej
		Imiona poprzednie	2					
38	IPA	Imię poprzednie – pierwszy człon		CBD	24	zawsze	T	
39	IPB	Imię poprzednie – drugi człon			24		T	
40	DIP	Data zmiany			8	zawsze	D	DU<=DIP<=DB
41	UIP	Kod terytorialny + kod organu rej.			8	zawsze	K	
42	AIP	Numer akt			14	zawsze	XA	
		Stan cywilny	5					patrz rozdział 4
43	SCA	Kod stanu cywilnego			1	TAK	K	
44	DSC	Data zmiany			8	TAK*	D	wg rozdz. 4.1
45	USC	Kod terytorialny + kod organu rej.			8	TAK*	K	
46	ASC	Numer aktu			14	TAK*	XA	
47	NWMA	Nazwisko współmałżonka – pierwszy człon			28	TAK*	T	
48	NWMB	Nazwisko współmałżonka – drugi człon			28		T	
49	IWMA	Imię współmałżonka – pierwszy człon			24	TAK*	T	
50	IWMB	Imię współmałżonka – drugi człon			24		T	
51	NEWM	Numer ewidencyjny współmałżonka			11	TAK*	NE	I. kontrolna, płeć przeciwna, odp.wiek
52	FUM	Kod formy ustania małżeństwa			1	TAK*	K	dla SCA=5,6,7,8 obow.
		Adres aktualny zameldowania na pobyt stały	1					
53	KTA	Kod terytorialny		CBD	7	zawsze	K	
54	MA	Miejscowość		CBD	24	zawsze	TA	ewent. nazwa państwa
55	ULA	Ulica		CBD	30		X	
56	DOMA	Numer domu		CBD	9		XA	obow. w adresach kraj.
57	LOKA	Numer lokalu		CBD	4		XA	1)
58	KPA	Kod pocztowy			5		N	
59	DZA	Data zameldowania		CBD	8	zawsze	D	DU<=DZA<=DB i dla krotności > >1DZA>DWP
		Adresy poprzednie zameldowania na pobyt stały	5					
60	KTP	Kod terytorialny			7	zawsze	K	
61	MP	Miejscowość			24		TA	ewent. nazwa państwa
62	ULP	Ulica			30		X	
63	DOMP	Numer domu			9		XA	obow. w adresach kraj.
64	LOKP	Numer lokalu			4		XA	1)
65	KPP	Kod pocztowy			5		N	
66	DZP	Data zameldowania			8	zawsze	D	
67	DWP	Data wymeldowania			8	zawsze	D	DZP<DWP
68	RWP	Kod rodzaju wymeldowania		CBD	1		K	

Lp.	Ozn. symbol	Nazwa informacji	Krotność w TBD	Czy jest w CBD	Dł. inf. w TBD	Czy musi występować	Typ kontroli	Zakres poprawności i rodzaj kontroli logicznej
		Adresy czasowe - pobyt ponad 2 miesiące	3					
69	KTCA	Kod terytorialny		CBD	7	zawsze	K	
70	MCA	Miejscowość		CBD	24		TA	ewent. nazwa państwa
71	ULCA	Ulica		CBD	30		X	
72	DOMC	Numer domu		CBD	9		XA	
73	LOKC	Numer lokalu		CBD	4		XA	1)
74	KPCA	Kod pocztowy			5		N	
75	DZCA	Data zameldowania		CBD	8	zawsze	D	DU<=DZCA<=DWCA oraz DZCA<=DB
76	DWCA	Data wymeldowania		CBD	8	zawsze	D	
		Dokument tożsamości	4					patrz rozdział 4
77	DTA	Kod rodzaju dokumentu Seria i numer dokumentu		CBD	1 9	TAK* TAK*	K DT	wg załącznika 1d wg załącznika 1e
78	WDT	Kod terytorialny wystawcy dokumentu Kod wystawcy dokumenty		CBD	7 1	TAK* TAK*	K K	
79	DDT	Data wydania dokumentu			8	TAK*	D	wg załącznika 1e
		Rysopis	1					
80	WZ	Wzrost			3		N	25 cm<WZ<250 cm
81	OKO	Kod koloru oczu			1		K	
82	ZS	Kod znaku szczególnego			3		K	
		Wojsko	1					
83	WPO	Kod - czy podlega obowiązkowi służby wojskowej			1	TAK	K	jeżeli kod=1 to DU+00180000<DB dla zawod. kod=0
84	SW	Stopień wojskowy – kod			2		K	
85	KW	Kod rodzaju dokumentu wojskowego Seria i numer dokumentu wojskowego			1 9		K XA	
		Zgon	1					
86	ZGON	Data zgonu		CBD	8	zawsze	D	DU<=ZGON<=DB
87	UZG	Kod teryt. usc. rejestrującego zgon Kod organu – stała wartość „1”			7 1	zawsze zawsze	K K	
88	AZG	Numer aktu zgonu			14	zawsze	XA	

Opisy zamieszczone w kolumnie „Czy musi występować” oznaczają:

- „TAK” - pole musi być wypełnione bezwarunkowo;
- „TAK*” - w niektórych przypadkach pole może nie być wypełnione;
- „zawsze” - jeżeli w rekordzie występuje grupa informacji, w której znajduje się tak oznaczone pole, to musi być wypełnione;
- „zawsze*” - jak wyżej, ale w niektórych sytuacjach informacja w tak oznaczonym polu nie jest wymagana.

Andrzej Konopacki
programista PTH „Technika”

Widok na Rynek Główny z Muzeum Historycznego

WKrakowie od 5 lat bardzo prężnie działa Forum Pracowników Urzędów Stanu Cywilnego przy Małopolskim Instytucie Samorządu Terytorialnego i Administracji (MISTiA). Jak pisze w ostatnim numerze informatora FPUSC „NIEZBĘDNIK USC” koordynatorka Forum z ramienia MISTiA pani Aleksandra Michta „po pięciu latach działania jest nas obecnie około 100 osób. Dzięki aktywnej pracy zarządu uczestniczymy w ciekawych spotkaniach w siedzibie MISTiA oraz w szkoleniach wyjazdowych”.

3 grudnia 2007 roku z okazji 5-lecia powstania, Zarząd Forum zorganizował uroczystą konferencję, która odbyła się w zabytkowych murach Muzeum Historycznego na Rynku Głównym w Krakowie. Konferencję otworzył Dyrektor FRDL MISTiA pan Krzysztof Lipski, który wyróżnił Forum Pracowników USC na tle innych forów działających w MISTiA, jako oryginalne forum ludzi niezwykle zintegrowanych, pragnących się spotykać w celu zdobywania wiedzy i rozwiązywania problemów. W imieniu MISTiA uhonorował osoby współpracujące z Forum wręczeniem pamiątkowych tabliczek, kolejno: dyrektorce Wydziału Spraw Obywatelskich i Cudzoziemców w Małopolskim Urzędzie Wojewódzkim pani Lucynie Gajdzie, honorowej członkini FPUSC pani Krystynie Gładych, sędziemu sądu rejonowego w Krakowie-Krowdrzach Przemysławowi Wypychowi oraz przewodniczącej FPUSC pani Krystynie Barbarze Serwin - kierownicze USC w Brzesku, którą sala uhonorowała gromkimi brawami

JUBILEUSZ FORUM

■ Władysław Penar

i brawurowym odśpiewaniem życzeń stu lat życia z okazji zbliżających się imienin (4 grudnia). Kolejne tabliczki wręczono kilkunastu osobom – członkom założycielom, które były obecne na założycielskim spotkaniu w maju 2002 roku.

W kolejnym wystąpieniu pani dyrektor Lucyna Gajda zapewniła, że praca urzędników stanu cywilnego jest w pełni doceniana przez administrację samorządową, a okazją, aby się o tym przekonać, było wspólne posiedzenie Zarządu Forum Pracowników USC oraz Zarządu Forum Wójtów i Burmistrzów, na którym wyrażono duży szacunek i zrozumienie dla prac wykonywanych przez pracowników usc. W kontekście rozwoju społeczeństwa informacyjnego (projekty PESEL2 i pl.ID) dającego bezpośredni dostęp do danych osobowych, co wywołuje pewien niepokój w społeczeństwie, rola i znaczenie kierownika urzędu stanu cywilnego jako osoby zaufania publicznego staje się coraz większa.

Zgodnie z programem konferencji pani Krystyna Gładych przedstawiła Historię powstania usc. w pigułce, pan Przemysław Wypych wygłosił referat pt. Polskie prawo a prawo unijne zaś były Konsul Generalny RP w Londynie i w Los Angeles pan Tomasz Trafas omówił przepisy obowiązujące w konsulatach i ich praktyczne zastosowanie wobec obywateli Polski za granicą.

Po krótkim występie kwartetu smyczkowego, stanowiącego muzyczny przerwownik obrad, Przewodnicząca FPUSC pani Krystyna Barbara Serwin wraz z Mirosławą Stawarz, członkiem Zarządu przedstawiły historię 5 lat działalności FPUSC.

Konferencję zakończył uroczysty lunch w zabytkowych wnętrzach Muzeum Historycznego.

Dołączamy się do gratulacji z okazji jubileuszu i życzymy kolejnych lat pełnych sukcesów w działalności Forum.

Władysław Penar

red. naczelny biuletynu „TECHNIKA i USC”

Prezydium uroczystej konferencji Forum

Od lewej: K. Gładych, K. B. Serwin, A. Michta, K. Lipski, L. Gajda, E. Obtulowicz

PILOTAŻ WSPÓŁPRACY BAZ USC, EL I DO

■ Jacek Kołcon

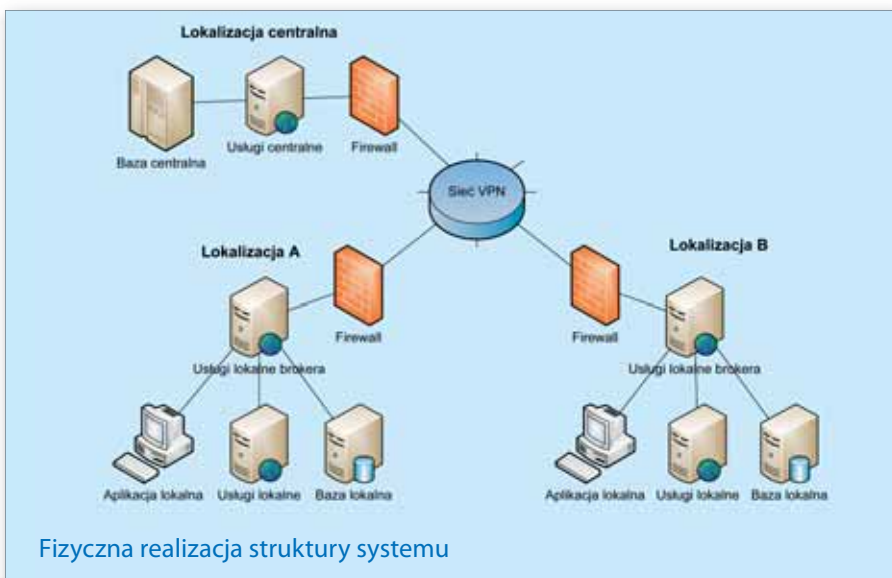
GENEZA

Dyskusja nad projektem PESEL2 i perspektywa utworzenia centralnej bazy aktów stanu cywilnego współpracującej z bazami ewidencji ludności i dowodów osobistych zainspirowały USC i WSO miasta Gliwice do „sprawdzenia”, jakie korzyści daje integracja tych baz.

CZYM JEST PILOTAŻ W GLIWICACH?

Pilotaż w UM Gliwice dotyczy produktu, którego funkcją jest udostępnienie komunikatów o zmianach stanu cywilnego w wydziale ewidencji ludności i biurze dowodów osobistych. Ze względu na obowiązującą właściwość miejscową rejestracji zdarzeń życiowych w usc. rozmiągającą się z właściwością miejscową dopełnienia obowiązku zameldowania, obywatel jest zobowiązany do „wydobycia” dokumentów potwierdzających jego aktualny stan cywilny z usc. mieszczących się poza jego miejscem zamieszkania. Celem pilotażu było osiągnięcie realnych korzyści w codziennej pracy urzędu, poprzez eliminację co najmniej jednej ścieżki rozbudowanego obecnie obiegu danych na dokumentach papierowych, w tym przypadku - przedkładania w biurze dowodów osobistych odpisów skróconych asc. przez tych mieszkańców, którzy urodzili się lub zawarli małżeństwo poza obecnym miejscem zamieszkania (w obszarze objętym pilotażem). Jest to równoznaczne z realizacją założenia proponowanego w projekcie PESEL2 „odmiejscowienia” wydawania (wglądu) odpisu skróconego.

Połączenie funkcjonujących w usc. miasta Gliwice i ościennej gminy Gierałtowiec replik komputerowych baz danych w części dotyczącej odpisów skróconych asc. w jedną wspólną bazę komunikatów

(§17 punkt 4. Rozporządzenia MSWiA - Dz.U. 1998 nr 136 poz. 884 z późn. zm.) i skorzystanie - przy potwierdzaniu zgodności danych na wnioskach o wydanie dowodu osobistego - przez pracowników biura dowodów osobistych z wglądu do tej bazy asc. radykalnie usprawniło i przyspieszyło proces weryfikacji danych. Stworzenie repliki baz asc. zapewniło dostęp do danych niezależnie od stanu łączności (nawet w sytuacji, gdy łączność z jednym z urzędów była chwilowo utracona).

Testowany system umożliwił przeglądanie komunikatów bez powiadamiania ich adresatów o zmianie stanu cywilnego. To zainteresowany operator w WSO podawał parametry przeszukiwania bazy asc. a w odpowiedzi system udostępniał listę komunikatów spełniających zadane kryterium. Taka konstrukcja wyniknęła z zapotrzebowania użytkowników, jak również z przyjętego założenia uproszczenia systemu. Praktyka wykazała, że jeden komunikat z różnych powodów mógł być przeglądany wielokrotnie.

KOMU TO SŁUŻY?

Proponowane rozwiązanie polegające na wsparciu biur dowodów osobistych możliwością wglądu on-line do bazy asc. (lokalnie, regionalnie lub centralnie) daje wymierne korzyści wszystkim podmiotom uczestniczącym w procesie wymiany dowodów osobistych:

- **urzędnikom ewidencji ludności i biur dowodów osobistych**, gdyż znacznie ułatwia poprawianie i wprowadzanie danych do systemu ewidencji ludności. Możliwa jest bowiem, w wypadku jakichkolwiek wątpliwości operatora, natychmiastowa weryfikacja danych. Ponieważ odbywa się ona drogą elektroniczną oszczędza czas i skraca wykonanie czynności, a dane weryfikowane są danymi źródłowymi. Krótsze jest oczekiwanie na brakujące dane z usc. gdyż dane pojawiają się w bazie natychmiast po wpisaniu do systemu przez operatorów w usc.;
- **urzędnikom stanu cywilnego**, gdyż nie muszą potwierdzać (na drukach lub

Program naprawczy dla PESEL2 - fragment komunikatu ogłoszonego na stronie www.pesel2.mswia.gov.pl w dniu 9.01.2008 r.:

„Do końca 2007 roku trzykrotnie zmieniano kierownika projektu. Kolejne aneksy do umowy o dofinansowanie projektu ograniczały zarówno wartość, jak i zakres projektu.

W grudniu 2006 r. podpisano aneks nr 2, który zmniejszał wartość projektu do 167 mln zł. W październiku 2007 r. podpisano aneks nr 3, który zmniejszał wartość realizacji projektu do 126 mln zł oraz ograniczał zakres realizowanych usług z planowanych ośmiu do pięciu. (...) W związku z dotychczasowymi niepowodzeniami i ogromnym opóźnieniem rozważano dwie opcje - całkowitego przerwania realizacji programu albo urealnienia celów programu i ograniczenia projektu do części, która rokuje wykonanie. Ze względu na fakt, iż program PESEL2 jest kluczowym dla rozwoju e-Administracji w Polsce oraz na to, że wprost są zależne od niego inne ważne przedsięwzięcia informatyczne w kraju (pl.ID, ePUAP) Komitet Sterujący podjął w grudniu 2007 decyzję o kontynuacji realizacji projektu”. (...)

przez telefon) dużej liczby wniosków składanych przez obywateli w urzędzie. Zmniejszenie liczby połączeń z wydziału ewidencji ludności do usc. przekłada się wprost na zmniejszenie opłat za połączenia telefoniczne. Dostęp do centralnej bazy asc. umożliwia weryfikację własnych danych;

- **mieszkańcom**, gdyż nie muszą potwierdzać w usc. wniosków wymaganych do weryfikacji danych i czekać ponad miesiąc na wydanie dowodu osobistego.

JAK TO DZIAŁA?

System składa się z dwu elementów:

- **Pakietu aplikacji** działających w danym urzędzie. Aplikacje zainstalowane są na serwerze usług, niedostępnym do eksploatacji przez „zwykłego” pracownika.
- **Bazy komunikatów** wraz z obudowującymi ją usługami.

Jako priorytetowy element projektu przyjęto **bezpieczeństwo**. Cały ruch danych odbywa się w sieci VPN. Tworzące ją elementy sprzętowe CISCO znajdują się poza firewall (systemem zabezpieczającym) urzędów. Aby do minimum ograniczyć możliwość włamania się do systemu, komunikacja pomiędzy brokerem lokalnym a brokerem centralnym odbywa się z użyciem protokołu SSL. Dodatkowo każdy broker lokalny łączący się z brokerem centralnym musi łączyć się z określonego adresu IP wpisanego do puli dopuszczonych do kontaktu adresów. Wykorzystano również wzajemną certyfikację

brokerów. Użyto XML Digital Signature a także szyfrowanie z użyciem par kluczy: publicznego i prywatnego. Dodatkowo każdy komunikat musi mieścić się w określonej ramce czasowej, by nie dało się ponownie użyć „starego” komunikatu po upływie określonego czasu.

Zabezpieczenie dostępu do danych wymaga, by operator wysyłający zapytanie do brokera lokalnego przedstawił certyfikat uprawniający go do kontaktu z brokerem. Dla bezpieczeństwa certyfikaty te są przechowywane na kartach chipowych i wymagają użycia kodu PIN do ich aktywowania. Upoważnienie do kontaktu z lokalnym brokerem obowiązuje tylko w ramach jednego urzędu, a karta z certyfikatem nie może być poprawnie użyta w innym urzędzie.

System, przy obecnej funkcjonalności, nie zakłada aktywnego powiadomiania adresata o nowym komunikacie, zatem broker lokalny nie wystawia żadnych usług na zewnątrz urzędu. Z „punktu widzenia” brokera centralnego zapytania i komunikaty przesyłane z urzędu są „podpisywane” przez broker lokalny, a nie przez operatora inicjującego wymianę informacji.

System realizuje dwie funkcje:

- **Replikację** określonego zakresu danych zgromadzonych w bazach lokalnych asc.
- **Przeglądanie** replikowanych danych.

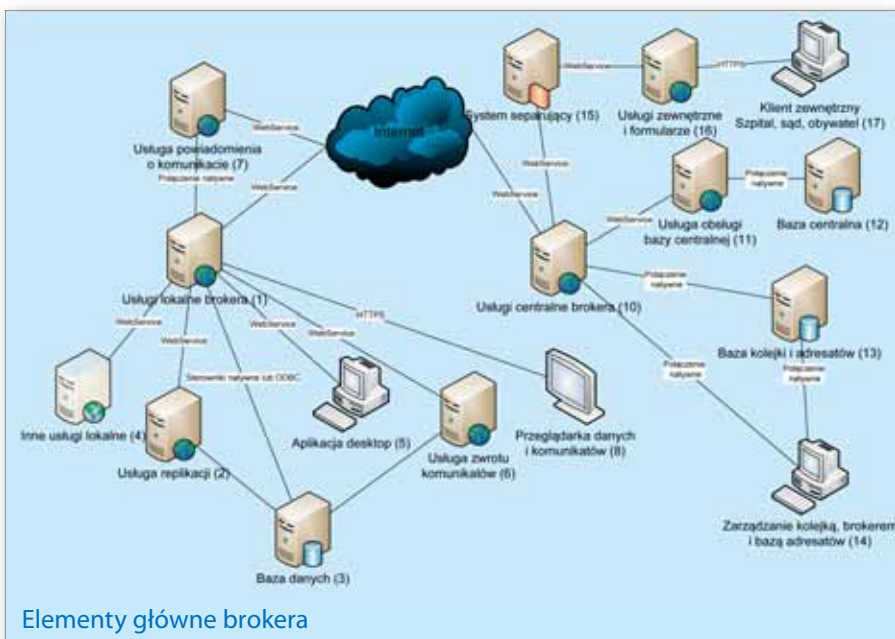
Replikacja jest tak skonstruowana, że dane replikowane do bazy komunikatów gwarantują pełną 100-procentową zgodność z danymi pobranymi z baz lokalnych. Jest to istotne w kontekście rozbieżności w zakresach gromadzonych danych w usc. z oczekiwaniami ewidencji ludności. Dla przykładu w usc. nie istnieje limit na ilość rejestrowanych imion, natomiast EL może zgodnie z ustawą zarejestrować tylko dwa pierwsze imiona. Przyjęto więc założenie, że system replikuje dane zgodnie z zasadami, jakie obowiązują u źródła danych, natomiast interpretacja danych i sposób ich wykorzystania należą do odbiorcy. Proces replikacji to usługa, która cyklicznie łączy się z bazą danych przeznaczonych do replikacji, ustala różnicowy zakres danych i przesyła je do centrum. Zakres replikowanych danych nie jest zaszyty w kodzie programu, lecz zawarty jest w plikach konfiguracyjnych opisujących proces replikacji. Dzięki

Opracowany został plan naprawczy budowy systemu PESEL2 zawężający i urealnijający funkcjonalność (...).

Znacząca większość prac nad budową systemu zogniskowana zostanie na modernizacji centralnego rejestru PESEL. - Technologie użyte do budowy poprzedniej wersji systemu PESEL są dziś archaiczne i w praktyce uniemożliwiają jakikolwiek rozwój systemu.

Ograniczono zakres projektu do modernizacji warstwy centralnej i świadczenia za jej pomocą jedynie dwóch usług: „dostępu w formie elektronicznej do wydanych i unieważnionych dokumentów” oraz „weryfikację danych osobowo-adresowych on-line”. (...) Zbudowanie warstwy lokalnej (dostarczenie komputerów i infrastruktury sieciowej do gmin i modernizację oprogramowania lokalnego) oraz wdrożenie nowych przebiegów informacyjnych w systemie, będzie realizowane w ramach Projektu pl.ID, który stanowi kontynuację działań rozpoczętych w ramach Projektu PESEL2. Skutkiem analizy sytuacji i wprowadzenia programu naprawczego **jest unieważnienie postępowania na dostawę sprzętu komputerowego dla urzędów gmin i urzędów stanu cywilnego**.

temu w prosty i niezawodny sposób można proces ten rozszerzać na inne dane (kolumny), tabele i bazy zgromadzone w urzędzie. Opis procesu zawiera między innymi spis pól klucza głównego (który stanowi podstawę do dodania lub aktualizacji rekordu w replice bazy centralnej), spis pozostałych pól tabeli oraz nazwę pola, które zawiera datę i godzinę ostatniej modyfikacji danych. Cykl replikacji rozpoczyna się od zebrania informacji o budowie i lokalizacji replikowanej tabeli. Następnie na tej podstawie wysyłane jest do bazy centralnej zapytanie o ostatni zarejestrowany czas modyfikacji rekordu dla danej tabeli i urzędu. Dzięki temu można, poprzez zerowanie lub cofnięcie zapisu w bazie centralnej, wymusić ponowne wysłanie danych z konkretnego urzędu bez angażowania informatyków administrujących broker lokalny. Dysponując zapisem czasu ostatniej modyfikacji rekordu usługa buduje różnicowy zbiór rekordów, sortuje je według daty modyfikacji i przesyła do serwera centralnego w pojedynczych paczkach. Ponieważ identyczna tabela może znajdować się w innym urzędzie, system przechowuje w pliku konfiguracyjnym tabeli informację, czy jej klucz ma charakter unikalny w skali kraju. Jeżeli nie, to do klucza

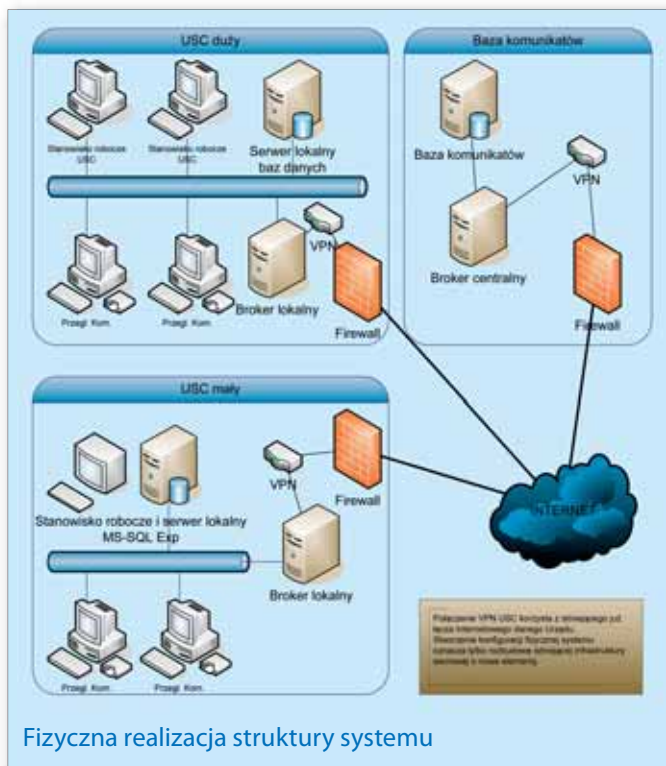

Elementy głównego brokera

głównego replikowanej tabeli dodaje pole zawierające oznaczenie kodowe danego urzędu, co tworzy klucz unikalny w skali kraju. Dzięki dodaniu opisu do danych, system gwarantuje, że pojawienie się nowego pola w docelowej tabeli nie zaburzy procesu eksportu. Przerwanie procesu eksportu nie szkodzi systemowi, gdyż ponowne jego uruchomienie będzie oparte o zarejestrowaną na serwerze centralnym datę ostatniej modyfikacji rekordu. Data ta trafia do tabeli opisującej replikację dopiero po poprawnym zasileniu bazy komunikatów. Za poprawną uważa się sytuację, gdy dane zostaną dodane do tabeli, gdy nie istnieje w niej konkretny klucz główny lub gdy rekord o istniejącym kluczu zostanie poprawnie zmodyfikowany. Oznacza to, że centralna baza komunikatów nie przechowuje historii zmian

danych a jedynie zawiera ich aktualną postać.

Funkcją systemu jest obsługa zapytań do tabel bazy centralnej zgodnie z pytaniami kierowanymi wprost do brokera lokalnego. Baza centralna widziana jest za pośrednictwem lokalnych usług systemu. Ponieważ przy projektowaniu systemu założono, że w trakcie jego eksploatacji może nastąpić zmiana struktury przechowywanych danych i ich zakresu, przewidziano tylko jedną metodę dostępu do danych. Aplikacja zainteresowana otrzymaniem danych sama określa w parametrach zapytania tabelę, z której chce pozyskać dane, wyliczoną listę pól, z których chce otrzymać dane, wyliczoną listę pól z odpowiadającymi im warunkami „WHERE”. Dzięki temu usługi bazy centralnej dynamicznie budują zapytanie SQL i na jego bazie przygotowują odpowiedź. Oczywiście jest, że kontrola zapytania już na etapie brokera lokalnego eliminuje możliwość wykonania niepożądanego zapytania SQL prowadzącego na przykład do niszczenia danych. Taka konstrukcja usługi zapewnia bardzo dużą elastyczność systemu, gdyż jakkolwiek zmiana w strukturach danych nie powoduje konieczności przebudowy całego systemu. Zmianie ulegają jedynie parametry zapytania przesyłane do bazy centralnej. Istnienie możliwość przygotowania widoków na tabelach zgromadzonych w bazie

Fizyczna realizacja struktury systemu

centralnej, co ułatwia budowę zapytań. W celu uniknięcia kradzieży danych usługa udostępniania danych serwera centralnego limituje obsługiwane pytania na dwa sposoby. Pierwszy to taki, że dla każdego podłączonego do systemu urzędu istnieje limit dzienny na liczbę wykonanych zapytań, a drugi polega na tym, że liczba odesłanych rekordów nie może przekroczyć określonego limitu.

Wszystkie procesy systemu (tak zasilania bazy danymi jak i pozyskiwania danych) są rejestrowane na każdym poziomie systemu. Dzięki temu można dokonać statystycznej oceny ruchu sieciowego ze względu na czas, ilość oraz rodzaj danych i innych.

Przeglądarka danych jest klientem brokera lokalnego, który oferuje interfejs pozwalający operatorom na wprowadzanie reguł przeszukiwania danych i przeglądanie wyszukanych danych. Przeglądarka jest również skonfigurowana plikami XML, co pozwala na jej rozbudowę i modyfikację w trakcie eksploatacji. W celu uzyskania danych z bazy komunikatów łączy się ona do usługi zbierania zapytań brokera lokalnego. Podobnie mogą łączyć się do tej usługi inne aplikacje urzędu.

UCZESTNICY

Uczestnikami projektu są jego twórcy oraz urzędy korzystające z zainstalowanego rozwiązania. Projekt opracowała firma PTH TECHNIKA sp. z o.o. z Gliwic i wykonała za pomocą narzędzi Microsoft, przy wsparciu firmy Microsoft oraz przy współpracy z firmą WASKO. System łączy ze sobą urzędy stanu cywilnego, biura dowodów osobistych i wydziały ewidencji ludności w urzędach miasta Gliwice i gminy Gierałtów. Dużą rolę odegrał

zespół informatyków z UM Gliwice, którzy audytowali projekt pod względem funkcjonalnym a przede wszystkim jego bezpieczeństwa. Ze względu na precyzyjne procedury wdrażania takich systemów i staranność w ich przestrzeganiu dali oni gwarancję twórcom udostępnianych baz, że zgromadzone w nich dane nie zostaną udostępnione osobom niepowołanym i nie nastąpi ich utrata. Wiodącą rolę w tworzeniu projektu miał Urząd Miejski w Gliwicach i to on jest opiekunem bazy komunikatów.

CO UDAŁO SIĘ OSIĄGNĄĆ?

W projekcie pilotażowym zrealizowano wszystkie założenia techniczne, które zostały określone przed jego rozpoczęciem. System pozwala w bezpieczny sposób przeglądać zainteresowanym operatorom bazę komunikatów z usc. dla ewidencji ludności i dowodów osobistych. Wykazano, że warto zrezygnować z elektrycznej separacji SOO od sieci urzędu na rzecz Web serwisów. Z analizy danych wynika, że system ewidencji ludności zawiera taki sam zakres informacyjny co SOO (oprócz cyfrowych danych o fotografii), co prowadzi do zbędnej redundancji danych osobowych. Zainteresowanie danymi ewidencji ludności tak ze strony usc. jak i SOO wykazuje potrzebę stworzenia repliki danych ewidencji ludności w bazie komunikatów, natomiast nie jest konieczne replikowanie bazy dowodów osobistych (poza powiadamianiem właściwej miejscowo ewidencji ludności o fakcie wydania dokumentu tożsamości). Zaobserwowano wiele pozytywnych aspektów ekonomicznych, do których należą: skrócenie czasu realizacji czynności urzędowych, redukcja kosztów połączeń telefonicznych, redukcja

papierowego obiegu informacji, który pozostał ze względu na obowiązujące przepisy prawa.

JAKIE PERSPEKTYWY?

Początkowo system, ze względu na postawione przed nim zadania, nie zakładał budowania brokera. Stopniowa realizacja kolejnych wymagań systemu doprowadziła do jego powstania. Projekt zakładał stworzenie elastycznego systemu, w prosty sposób umożliwiającego rozszerzenie procesu replikacji i przeglądania danych przez rekonfigurację struktur bazy centralnej i plików XML opisujących ruch danych w systemie. Zrezygnowanie ze sztywnych, zaszytych w „kodzie” usług i metod replikacji oraz dostępu do danych tworzy układ bardzo prostych elementów, uniwersalnych w swej konstrukcji i działaniu. Eksploatacja w ramach pilotażu wykazała, że udało się stworzyć w pełni funkcjonalny broker zawierający kolejkę komunikatów i kompletny system powiadamiania adresatów. Z uwagi na zróżnicowane metody pobierania i dostarczania komunikatów, do systemu można podłączyć aplikacje, które nie posiadają możliwości użycia usług Web Service. System brokera może stanowić bezpieczną i jednolitą platformę wymiany danych osobowych między urzędami oraz posłużyć jako narzędzie integracyjne dla systemów obiegu dokumentów. Praktyczna realizacja systemu bezpiecznie udostępniającego komunikaty z „centralnej” bazy danych w celu weryfikacji danych osobowych, mogłaby stanowić podstawę budowy systemu PESEL2 na poziomie gminnym jak i centralnym.

Proste zasady zarządzania systemem i jego sterowanie poprzez parametryzowanie różnych wartości jedynie na poziomie centralnym pozwalają decydom i beneficjentom systemu na łatwe i skuteczne jego wykorzystanie do wielu różnych zastosowań, bez konieczności przebudowy jego elementów. W kolejnym etapie pilotażu planowane jest zbudowanie, obok sumarycznej repliki bazy odpisów skróconych asc., także sumarycznej repliki rejestrów ewidencji ludności urzędów miast wchodzących w skład Górnośląskiego Związku Metropolitalnego.

Jacek Kołcon

programista PTH TECHNIKA

Przyszłość programu PESEL2 - fragment komunikatu ogłoszonego na stronie www.pesel2.mswia.gov.pl w dniu 9.01.2008 r.:

Realizacja programu PESEL2 i jego kontynuacji - programu pl.ID jako systemu, który w zasadniczy sposób może wspomóc działania administracji rządowej, samorządów i biznesu jest niewątpliwie konieczna dla Polski. (...)

Oprócz braku terminowości w zakresie technicznej realizacji projektu mamy do czynienia opóźnieniami w pracach legislacyjnych. Dotyczy to zwłaszcza ewentualnej nowelizacji Ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych, która w sposób bardzo restrykcyjny ogranicza możliwość elektronicznego dostępu do usług akurat tym instytucjom, które są tym szczególnie zainteresowane.

ADNOTACJA USC NA KARCIE ZGONU DZIECKA MARTWO URODZONEGO

■ Sławomir Wojciechowski

W dotychczasowych rozważaniach na temat rejestracji zdarzenia, jakim jest urodzenie dziecka martwego, większość uwagi poświęcona została sytuacji związanej ze sporządzeniem aktu urodzenia z właściwą dla tego przypadku adnotacją, że dziecko urodziło się martwe. Nie została jednak podjęta rzeczowa dyskusja na temat zamieszczania przez usc. adnotacji na karcie zgonu wystawionej dla dziecka martwo urodzonego.

rze ciała i pochowania na cmentarzu. Aby możliwe było przyjęcie ciała na cmentarz, na karcie zgonu musi zostać dokonana między innymi adnotacja usc. o zarejestrowaniu zgonu, określona w § 6 ust. 2 cytowanego rozporządzenia ministra zdrowia.

Zachodzi jednak zasadnicze pytanie: czy spełnione zostały przesłanki określone w § 6 ust. 2 rozporządzenia ministra zdrowia uprawniające urząd stanu cywilnego do dokonania adnotacji na stronie 2 egzemplarza B

dziecka. Wobec powyższego przy rejestracji urodzenia dziecka martwego w usc., karta zgonu nie odgrywa żadnej roli. Wydanie karty zgonu dla dziecka martwo urodzonego ma na celu, zgodnie z intencją ustawodawcy, jedynie umożliwienie dokonania godnego pochówku.

Podnieść należy, że karta zgonu, zgodnie z art. 66 prawa o aktach stanu cywilnego, jest dokumentem umożliwiającym zarejestrowanie w usc. zgonu poprzez sporządzenie właściwego rzeczowo aktu stanu cywilnego. Z określonego w cytowanych przepisach trybu postępowania w przypadku rejestracji przez usc. zgonu wynika, że do sporządzenia adnotacji na stronie 2 egzemplarza B karty zgonu niezbędne jest uprzednie sporządzenie aktu zgonu, ponieważ to z dokonania tej czynności zamieszcza się adnotację na stronie 2 egzemplarza B karty zgonu (*data zarejestrowania zgonu, numer pod którym jest zarejestrowany zgon, nazwisko rodowe osoby zmarłej, stan cywilny osoby zmarłej, imiona i nazwiska rodziców osoby zmarłej*). W związku z tym, że w przypadku rejestracji zdarzenia, jakim jest urodzenie dziecka martwego, nie sporządza się aktu zgonu, nie powstają tym samym dane, które można byłoby wpisać na 2 stronie egzemplarza B karty zgonu.

Wydaje się również błędne założenie, że w przypadku rejestracji urodzenia dziecka martwego należy traktować sporządzony akt urodzenia z adnotacją w rubryce „Uwagi” jako tożsamy z aktem zgonu. Ustawodawca, wyróżniając trzy rodzaje aktów

Sposób rejestracji zdarzenia, jakim jest urodzenie dziecka martwego, określony jest w art. 38 § 2 ustawy prawo o aktach stanu cywilnego, z którego wyraźnie wynika, że w takim przypadku aktu zgonu nie sporządza się.

Sposób rejestracji zdarzenia, jakim jest urodzenie dziecka martwego, określony jest w art. 38 § 2 ustawy prawo o aktach stanu cywilnego, z którego wyraźnie wynika, że w takim przypadku aktu zgonu nie sporządza się. Natomiast przepis § 1 ust. 2 pkt 2 znowelizowanego Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2001 r. w sprawie wzoru karty zgonu i sposobu jej wypełniania (Dz.U. z 2001 r., Nr 153 poz. 1872 ze zm.) pozwala na wypełnienie karty zgonu dla dzieci martwo urodzonych bez względu na czas trwania ciąży, na wniosek osób uprawnionych do pochowania, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 roku o cmentarzach i chowaniu zmarłych (tj. Dz.U. z 2000 r., Nr 23 poz. 295).

Karta zgonu jest dokumentem, który stanowi podstawę do sporządzenia aktu zgonu przez właściwy miejscowo usc. Stanowi również podstawę, zgodnie z ustawą o cmentarzach i chowaniu zmarłych (art. 11 ust. 5), do przyjęcia przez administratora cmenta-

karty zgonu dziecka martwo urodzonego? Analiza ww. aktów prawnych uzasadnia stwierdzenie, że **zachodzi sprzeczność między przepisami art. 38 ust. 2 prawa o aktach stanu cywilnego i przepisami § 1 ust. 2 pkt 2 i § 6 ust. 2 rozporządzenia ministra zdrowia**. Z przywołanego art. 38 ust. 2 prawa o aktach stanu cywilnego wynika, że jeżeli dziecko urodziło się martwe, to nie sporządza się aktu zgonu, lecz akt urodzenia z adnotacją w rubryce „Uwagi”, że dziecko urodziło się martwe. Rejestracji takiego urodzenia dokonuje się zgodnie z art. 40 prawa o aktach stanu cywilnego na podstawie pisemnego zgłoszenia urodzenia

Zachodzi sprzeczność między przepisami art. 38 ust. 2 prawa o aktach stanu cywilnego i przepisami § 1 ust. 2 pkt 2 i § 6 ust. 2 rozporządzenia ministra zdrowia.

stanu cywilnego (urodzenia, małżeństwa i zgonu), chciał wskazać na odrębność zdarzeń, jakich te akty dotyczą (zob. art. 2 i art. 4 prawa o aktach stanu cywilnego). Zatem nie jest możliwe traktowanie urodzenia dziecka martwego na równi ze zgonem. Tym samym przyjęć należy, że zamieszczanie na karcie zgonu dziecka martwo urodzonego adnotacji odnoszącej się do sporządzenia aktu urodzenia dla dziecka martwego nie jest właściwym rozwiązaniem.

Problemy w stosowaniu ww. przepisów powoduje również terminologia prawna.

karty zgonu i sposób jej wypełniania”.

Warto w tym względzie odnieść się do wskazań zawartych w stanowisku Rządowego Centrum Legislacji z dnia 17 listopada 2006 roku nr RCL.142-1139,1140,1141/06 dotyczących między innymi opinii prawnej do projektu cytowanego rozporządzenia w omawianym zakresie. W przytoczonym stanowisku departament legislacyjny RCL wskazał, że projekt rozporządzenia „wykracza poza zakres upoważnienia, a ponadto modyfikuje przepisy ustawowe, które nie uzależniają przekazania zgło-

omentarzu, bowiem zgodnie z art. 11 ust. 5 ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych tylko karta zgonu z adnotacją usc. umożliwia przyjęcie przez administratora cmentarza ciała i dokonania jego pochowania. W ten sposób problem wraca do kierownika usc., który w oczach rodziców dziecka jawi się jako osoba uniemożliwiająca godne pochowanie dziecka.

Zaznaczyć należy również, że oprócz trudności interpretacyjnych związanych ze stosowaniem w praktyce omawianych przepisów, bardzo istotna jest kwestia społeczna. Zdarzenie, jakim jest urodzenie dziecka martwego, zawiera znaczny ładunek emocjonalny, budzi wiele ambiwalentnych uczuć i odczuć natury etycznej, również po stronie urzędników. Z jednej strony **kierownik usc.** reprezentuje organ administracji publicznej, w związku z czym **obowiązany jest działać na podstawie przepisów prawa** stosując zasadę praworządności. Z drugiej strony tenże kierownik, często także rodzic, potrafi zrozumieć tragedię i rozpacz rodziców po stracie dziecka, i naturalną reakcją w takiej sytuacji jest chęć pomocy i okazania wsparcia. Wydanie decyzji odmownej w omawianym przypadku wiąże się często ze znacznym obciążeniem psychicznym, bowiem ktoś z nas wewnętrznie nie przeżywa pojawiających się wątpliwości co do słuszności podjętych rozstrzygnięć. Nawet, jeżeli po wniesieniu odwołania, decyzja nasza zostanie utrzymana przez wojewodę w mocy, nie mamy do końca całkowitej pewności co do słuszności naszego działania. Nie chodzi tu jednak o prawidłowe zastosowanie

Przytoczone powyżej stanowisko znalazło również odzwierciedlenie w orzecznictwie sądowno-administracyjnym, przykładem którego jest wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 23 października 2007 roku, sygn. akt SA/Bd 621/07 (zob.: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>)

Nie ma bowiem jednoznacznie zdefiniowanego na gruncie przepisów prawa terminu „dziecko martwo urodzone”. Zauważalne to jest między innymi w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia w sprawie postępowania ze zwłokami i szczątkami ludzkimi (Dz.U. z 2001 r. Nr 153, poz. 1783) i w Rozporządzeniu Ministrów Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska oraz Zdrowia i Opieki Społecznej w sprawie urządzania cmentarzy, prowadzenia ksiąg cmentarnych oraz chowaniu zmarłych (Dz.U. z 1972 r. Nr 47 poz. 299). W pierwszym rozporządzeniu dzieci martwo urodzone uważa się za zwłoki (zob. § 2), natomiast w drugim dzieci martwo urodzone zalicza się do szczątków ludzkich (zob. § 16 ust. 2, pkt 2). Dla każdej z powyższych kategorii (zwłok ludzkich lub szczątków ludzkich) stosowany jest odmienny sposób postępowania przez administratora cmentarza przy przyjęciu i pochowaniu na cmentarzu.

Mając powyższe na uwadze pojawia się wątpliwość, czy dokonanie takiej zmiany w przytaczanym rozporządzeniu ministra zdrowia nie wykracza poza ustawowe upoważnienie, wynikające z ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych, gdzie w art. 11 ust. 4a zostało stwierdzone, że „Minister właściwy do spraw zdrowia określi wzór

szczenia o urodzeniu dziecka martwego od czasu trwania ciąży”.

Omówiony problem istnieje nie tylko na płaszczyźnie interpretacyjnej, ma on miejsce także w rzeczywistości. Sytuacja tak miała miejsce w naszym urzędzie. Wnioskodawca złożył wniosek o dokonanie odpowiedniej adnotacji przez usc. na karcie zgonu wydanej dla dziecka martwo urodzonego. Wszczęte zostało postępowanie wyjaśniające, które zakończyło się wydaniem decyzji odmownej. Strona nie wniosła w ustawowym termi-

Kierownik usc. obowiązany jest działać na podstawie przepisów prawa.

nie odwołania do organu wyższej instancji. **Przytoczone powyżej stanowisko znalazło również odzwierciedlenie w orzecznictwie sądowno-administracyjnym, przykładem którego jest wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 23 października 2007 roku, sygn. akt SA/Bd 621/07 (zob.: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).**

Sytuacja jest o tyle skomplikowana, że brak omawianej adnotacji na karcie zgonu uniemożliwia dokonanie pochówku na

przepisów prawa, lecz o odczucia moralne. To cena, jaką musimy płacić za partacko skonstruowane przepisy prawne.

Wydaje się, że jednym z powodów tego typu problemów jest brak odpowiedniego dialogu na etapie procesu legislacyjnego pomiędzy twórcami przepisów prawa a podmiotami mającymi je stosować w rzeczywistości.

Sławomir Wojciechowski
Kierownik USC w Nowej Soli

ZMIANA USTAWY PRAWO O AKTACH STANU CYWILNEGO

■ Krystyna Gładych

W art. 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy – *Prawo o notariacie oraz niektórych innych ustaw* (Dz.U. z 2007 r. Nr 181, poz.1287), która wejdzie w życie z dniem 1 października 2008 roku, jest następujący zapis:

„W ustawie z dnia 29 września 1986 r. – *Prawo o aktach stanu cywilnego* (Dz.U. z 2004 r. Nr 161, poz.1688 oraz z 2007 r. Nr 21, poz.125) w art.67 ust.1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nazwisko, imię (imiona), nazwisko rodowe, stan cywilny, miejsce i datę urodzenia, PESEL, miejsce zamieszkania zmarłego.”

Ta pozornie niewinnie wyglądająca drobna zmiana Prawa o aktach stanu cywilnego zobowiązuje ministra spraw wewnętrznych i administracji do zmiany rozporządzenia z dnia 26 października 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad sporządzania aktów stanu cywilnego, sposobu prowadzenia ksiąg stanu cywilnego, ich kontroli, przechowywania i zabezpieczenia oraz wzorów aktów stanu cywilnego, ich odpisów, zaświadczeń i protokołów (Dz.U. z 1998 r. Nr 136, poz.884), zmiany w części dotyczącej załączników do rozporządzenia Nr 3 (akt zgonu), Nr 6 (odpis zupełny aktu zgonu), Nr 9 (odpis skrócony aktu zgonu).

W akcie zgonu punkt I Dane dotyczące osoby zmarłej powinien mieć następujące brzmienie - od 1 października br.:

1. Nazwisko.....
2. Imię (imiona).....
3. Nazwisko rodowe.....
4. Stan cywilny.....
5. Miejsce urodzenia.....
6. Data urodzenia.....
7. PESEL.....
8. Miejsce zamieszkania zmarłego

Odpis zupełny aktu zgonu w pkt. I Dane dotyczące osoby zmarłej, powinien zawierać dane:

1. Nazwisko.....
2. Imię (imiona).....
3. Nazwisko rodowe.....
4. Stan cywilny.....
5. Miejsce urodzenia.....
6. Data urodzenia.....
7. PESEL.....
8. Miejsce zamieszkania zmarłego.....

miejsce zamieszkania”. Taki zapis ustawowy spowodowałby, iż przy zmianie druków aktów zgonu, odpisów zupełnych aktów zgonu, odpisów skróconych aktów zgonu, zapis punktu I *Dane osoby zmarłej* byłby - w porównaniu z dotychczas obowiązującym - tylko rozszerzony o PESEL.

Niepokojący jest również fakt, że o zmianie *Prawa o aktach stanu cywilnego* Kierownictwo Departamentu Spraw

Należy mieć też na uwadze, że zmiany będą wymagały programy komputerowej rejestracji stanu cywilnego, a tego nie zrobi się z dnia na dzień ...

Odpis skrócony aktu zgonu w pkt. I Dane dotyczące osoby zmarłej, powinien zawierać dane:

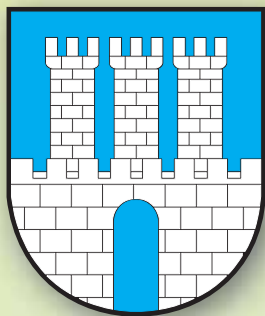
1. Nazwisko.....
2. Imię (imiona).....
3. Nazwisko rodowe.....
4. Stan cywilny.....
5. Miejsce urodzenia.....
6. Data urodzenia.....
7. PESEL.....
8. Miejsce zamieszkania zmarłego.....

W tym miejscu można się zastanowić, dlaczego - wprowadzając zmianą ustawy o notariacie nowy zapis artykułu 67 ust.1 pkt 1 prawa o aktach stanu cywilnego - nie wzięto pod uwagę dotychczasowych zapisów w załącznikach 3, 6 i 9 wspomnianego wyżej rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych i administracji, w których w punkcie I *Dane dotyczące osoby zmarłej*, pkt 5 to data urodzenia, a pkt 6 to miejsce urodzenia (w ustawie odwrotnie). Można było również zamiast dziwnego zapisu: „miejsce zamieszkania zmarłego”, użyć dotychczasowego określenia: „ostatnie

Obywatelskich Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji nic nie wiedziało dnia 27 listopada 2007 roku, kiedy to osobiście o zmianę druków dotyczących aktu zgonu, w związku z zapisami w ustawie o notariacie, pytałam. Wskazałam też wtedy na konieczność wydania zmiany rozporządzenia z dnia 26 października 1998 r. w trybie bardzo pilnym, uświadamiając, że kierownicy urzędów stanu cywilnego muszą mieć czas na zamówienie nowych druków, drukarnie muszą wiedzieć, co mają drukować, a nie wszystkie drukarnie będą mogły drukować nowe odpisy aktów zgonu, ponieważ nie wszystkie posiadają na składzie papier ze stosownym znakiem wodnym, a jedna papiernia w Polsce, która taki papier wytwarza i sprzedaje nie wytworzy go więcej niż posiada mocy przerobowej.

Należy mieć też na uwadze, że zmiany będą wymagały programy komputerowej rejestracji stanu cywilnego, a tego nie zrobi się z dnia na dzień...

Krystyna Gładych

Adres USC

09-500 Gostynin, ul. Rynek 26
tel. 024 2360730, faks 024 2360712
e-mail: um@gostynin.pl

Gostynin

województwo mazowieckie

kod terytorialny 1404011

liczba mieszkańców miasta 19350

liczba mieszkańców gminy 12260

GOSTYNIN

Gostynin jest stolicą pięknego zakątka Mazowsza – Ziemi Gostynińskiej. Miasto położone jest w centralnej Polsce, w dorzeczu rzeki Skrzy Lewej, na południowy zachód od Płocka. Obecnie liczy około 19 000 mieszkańców i zajmuje obszar 32,4 km², z czego około 54% to lasy.

Pierwsze wzmianki o Gostyninie w dokumentach pochodzą z roku 1279. Pierwotny Gród Gostyniński założył w XIII wieku Konrad Mazowiecki. Jego dynamiczny rozwój nastąpił za panowania na Mazowszu Siemowita III; to on prawdopodobnie wznosił pierwszy zamek w Gostyninie.

Sala ślubów

Urząd Stanu Cywilnego w Gostyninie mieści się w zabytkowym klasycystycznym ratuszu, z zachowaną oryginalną wieżą zegarową, ze ścianką attykową i ażurową oraz oryginalnym wystrojem zewnętrznym, zbudowanym w latach 1821-1824.

Urząd Stanu Cywilnego obejmuje swoim działaniem miasto oraz gminę (ok. 32 000 osób).

W USC zatrudnione są 3 osoby. Kierownikiem jest Maria Rendzikowska a zastępcą Marcin Gawinowski.

Urząd posiada nowoczesne archiwum, w którym znajdują się księgi urodzeń, małżeństw i zgonów od 1907 roku, w tym wtóropisy ksiąg parafialnych wyznania katolickiego, ewangelicko-augsburskiego i mojżeszowego.

W USC w Gostyninie sporządza się rocznie średnio:

- 400 aktów urodzeń,
- 200 aktów małżeństw,
- 400 aktów zgonów.

Jednocześnie wydaje się ok. 9 000 odpisów aktów stanu cywilnego, 200 różnego rodzaju zaświadczeń i 150 decyzji związanych z rejestracją stanu cywilnego.

Od czerwca 2007r. urząd korzysta z programu komputerowego do rejestracji stanu cywilnego firmy PTH „TECHNIKA” z Gliwic.

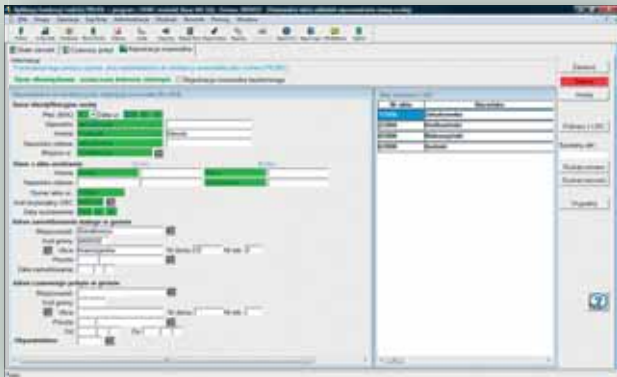
**HOMOLOGACJA
MSWiA OD 27.07.2007**

- Nowoczesne oprogramowanie
- Relacyjne bazy danych (SQL)
- Wzajemna integracja systemów

Oferowany przez PTH TECHNIKA pakiet programów PB_ewid + PB_USC stanowi zintegrowany system obsługi danych osobowych mieszkańców. Każdy z wymienionych programów użytkowany oddzielnie realizuje podstawowe funkcje użytkowe i spełnia wszystkie wymagania. Oba programy są zgodne z ustawami o aktach stanu cywilnego, ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz ustawą o ochronie danych osobowych.

Współdziałanie obu programów polega na możliwości korzystania przez usc. z danych w ewidencji ludności w przypadku: rejestracji urodzenia, wpisywania zapewnień, rejestracji aktu małżeństwa oraz rejestracji zgonu.

Biuro ewidencji ludności może pozyskać dane z usc. w przypadku: zameldowania noworodka, przysposobienia dziecka, zmiany imion i nazwisk, zmiany płci, zmiany stanu cywilnego, rejestracji zgonu, zmian danych i sprostowań w aktach urodzenia, małżeństwa i zgonu.

FUNKCJE PROGRAMU PB_ewid

- ✓ Wyszukiwanie osób wg wymaganych kryteriów
- ✓ Wprowadzenie do ewidencji nowej osoby
- ✓ Pełna obsługa bieżącej ewidencji ludności
- ✓ Zmiana zameldowania oraz wymeldowanie
- ✓ Zmiana imion i nazwisk
- ✓ Rejestracja i zmiana aktów urodzenia
- ✓ Zmiana stanu cywilnego – jednoczesna dla obu małżonków
- ✓ Rejestracja zgonu z jednoczesną zmianą stanu cywilnego małżonka
- ✓ Obsługa GUS - sprawozdania
- ✓ Rejestracja wymiany dokumentu tożsamości
- ✓ Prowadzenie rejestrów wyborczych, drukowanie list wyborczych
- ✓ Wymiana danych z PB_USC
- ✓ Drukowanie zawiadomień, zestawień i raportów
- ✓ Rejestracja udostępnienia danych osobowych
- ✓ Komunikacja z bazami CBD i TBD
- ✓ Drukowanie karty KOM

FUNKCJE PROGRAMU PB_USC

- ✓ Wyszukiwanie aktów w komputerowym skorowidzu
- ✓ Rejestracja zdarzeń
- ✓ Wydawanie odpisów
- ✓ Wzmianki dodatkowe modyfikujące odpisy skrócone
- ✓ Przypiski i zawiadomienia, adnotacje
- ✓ Drukowanie odpisów skróconych na drukach wielojęzycznych
- ✓ Zaświadczenia o zdolności prawnej
- ✓ Obsługa GUS - karty statystyczne małżeństw
- ✓ Dziennik udostępnień danych osobowych
- ✓ Obsługa BEL - przekazywanie i pozyskiwanie danych do/z programów PESEL
- ✓ Redagowanie protokołów, decyzji i innych dokumentów
- ✓ Automatyczne adresowanie zawiadomień i kopert
- ✓ Słowniki podziału terytorialnego z adresami urzędów
- ✓ Prosta obsługa wydruków
- ✓ Rejestracja podań, obieg dokumentów

Oba programy rozszerzono o dodatkowe usługi umożliwiające pobieranie przez internet danych z ewidencji ludności i przesyłanie ich do SOO w celu wypełnienia wniosku o wydanie dowodu osobistego oraz przeglądanie przez internet elektronicznych odpisów skróconych asc. w celu weryfikacji danych w tymże wniosku. Integracja może być rozszerzana na dowolne aplikacje dziedzinowe zainstalowane w urzędzie.

CENNIK

Licencja podstawowa
Każde dodatkowe stanowisko
Migracja danych
Instalacja i szkolenie (1 dzień)

Serwis (1 dzień)
Asysta techniczna (1 rok)

PB_ewid wer. 1.5.x

1950,00 zł (promocja)
 450,00 zł
 900,00 zł (w urzędach 1-stanowiskowych w cenie licencji)
 500,00 zł + 50,00 zł za każde dodatkowe stanowisko + koszty dojazdu: 0,90 zł/km
 (w urzędach 1-stanowiskowych w cenie licencji + koszty dojazdu: 0,90 zł/km)
 500,00 zł + 50,00 zł za każde dodatkowe stanowisko + koszty dojazdu: 0,90 zł/km
 1250,00 zł + 50,00 zł za każde dodatkowe stanowisko

PB_USC wer. 6.35.x

2750,00 zł
 450,00 zł
 900,00 zł

Uwaga: ceny bez VAT!

Wymagania systemowe: Windows XP i wyższe, zalecana szybkość procesora - 2 GHz, zalecana pamięć operacyjna - 1 GB (minimum 512 MB), zalecana rozdzielczość ekranu 1280 x 768 (minimum 1024 x 768), drukarki igłowe - zalecane 24 igłowe np. OKI 390 FB, bazy SQL - MS SQL, MySQL, Oracle, Sybase.